

Félag löggiltra endurskoðenda

Alþingi
Erindi nr. P 136/1467
komudagur 25.3.2009

Reykjavík 23. mars 2009
Tilv. FLE 14-2009

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

b/t Eiríks Áka Eggertssonar, nefndarritara

Málefni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr 161/2002, um fjármálafyrirtæki, 409.mál.

Með vefpósti dags. 17. mars s.l. óskaði Efnahags- og skattanefnd Alþingis eftir umsögn Félags löggiltra endurskoðenda (FLE) um ofangreint málefni.

Samkvæmt samþykktum félagsins sendi stjórnin ofangreint erindi til álitsnefndar FLE.

Álitsnefndin tók málið síðan til umfjöllunar og taldi hún að ekki væri tilefni til sérstakrar umsagnar um það af hálfu Félags löggiltra endurskoðenda.

Stjórn FLE er fyrir sitt leyti sammála niðurstöðu álitsnefndar.

Virðingarfyllt,
f.h. Félags löggiltra endurskoðenda

Sigurður B. Arnþórsson
Framkvæmdastjóri FLE

FJÁRMÁLAÆFTIRLITIÐ

Alþingi

Erindi nr. P 136/1413

komudagur 20.3.2009

Nefndarsvið Alþingis
b.t. Kristjönu Benediktsdóttur
v/ Austurvöll
150 REYKJAVÍK

20. mars 2009

Tilvísun: 2009030064

Frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum, 409. mál.

Fjármálaeftirlitið vísar til tölvupósts, dags. 17. mars 2009, þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum, 409. mál.

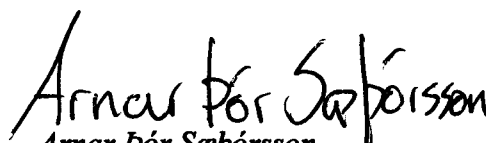
Fjármálaeftirlitið hefur yfirfarið efni frumvarpsins.

Fjármálaeftirlitið hefur engar efnislegar athugasemdir við fyrirleggjandi frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum. Við samningu frumvarpsins hefur verið haft samráð við Fjármálaeftirlitið og styður eftirlitið efni frumvarpsins.

Virðingarfyllst,

FJÁRMÁLAÆFTIRLITIÐ

Ragnar Hafliðason

Arnar Þór Sæþórsson

Alþingi
Erindi nr. P 136/1484
komudagur 26.3.2009

From: Jakobína Hólmfríður Árnadóttir [mailto:jakobina@fme.is]
Sent: 25. mars 2009 15:38
To: Selma Hafliðadóttir
Subject: Greiðslur FME vegna skilanefnda

409. mál

Skilanefndarmenn starfa sem verktakar hjá FME en gerður var verktakasamningur við þau fyrirtæki sem þeir starfa fyrir. Þau greiða síðan skilanefndarmönnum laun og standa skil á launatengdum gjöldum svo sem sköttum, lífeyrissjóðsframlagi og orlofsgjöldum auk trygginga .

Skilanefndarmenn hafa frá falli bankanna unnið mikið starf. Þeir hafa þurft að leggja á sig mikla vinnu og takast hratt, en jafnframt af yfirvegun, á við flókin og erfið úrlausnarefni. Með vinnu sinni gera verktakar sig vanhæfa til að vinna að málum þessara fyrirtækja um ókomna tíð.

Greiðslur sem Fjármálaeftirlitið hefur innt af hendi vegna skilanefnda á tímabilinu október til febrúar nema um 240 milljónum króna.

Kveðja / Best Regards,

Jakobína Hólmfríður Árnadóttir

409. mál

Alþingi
Erindi nr. P 136/1520
komudagur 2.4.2009

From: thorsteinn.thorsteinsson@fjr.stjr.is [mailto:thorsteinn.thorsteinsson@fjr.stjr.is]
Sent: 2. apríl 2009 12:21
To: Selma Hafliðadóttir
Cc: indridi.h.thorlaksson@fjr.stjr.is
Subject: Áhyggjur kröfuhafa af breytingu á lagafrumvarpi

Sæl Selma,

Ég sendi hér með til fróðleiks afrit af tölvupósti frá ráðgjafa skilanefndar Gamla Kaupþings til ráðgjafa okkar í viðræðunum við gömlu bankanna varðandi þá breytingu sem Alþingi hefur í hyggju að gera á frv. um breytingar á lögum nr. ... Áhyggjur sem þarna koma fram komu einnig sterklega fram hjá kröfuhöfum á þeim ICC fundum sem ég sat í dag og í gær í Gamla Landsbanka og Gamla Glitni fyrir hönd fjármálaráðuneytisins sem eiganda nýju bankanna. Ég tek fram að skilanefndirnar sjálfar viku af fundi þegar þetta mál var rætt. Tek einnig fram að kröfuhafar gera sér grein fyrir að þeir muni greiða kostnað vegna skilanefndanna eftirleiðis. Áhyggjur kröfuhafa benda til þess að traust hafi myndast hjá þeim til skilanefndanna og mjög mikilvægt er að það haldist í þeim viðræðum sem framundan eru.

Mitt mat er að sú breyting sem ráðgerð er á Alþingi, þ.e. að leggja skilanefndirnar af, muni hafa neikvæð áhrif á mitt verkefni sem er að semja við gömlu bankana fyrir hönd nýju bankanna um greiðslu fyrir þær eignir sem teknar voru yfir úr gömlu bönkunum.

Með bestu kveðjum,

Þorsteinn Þorsteinsson / Thorsteinn Thorsteinsson
Ráðgjafi / Senior Adviser
Mobile: + 354-891-8913 / Direct: +354-545-9318
email: thorsteinn.thorsteinsson@fir.stjr.is

Aðstoð / Assistant: Ingunn M. Hilmarsdóttir
e-mail: ingunn.hilmarsdottir@fir.stjr.is
Sími: 545-9200, fax: 562-8280

Fjármálaráðuneytið / Ministry of Finance
Amarhvoli, 150 Reykjavík, Iceland
Sími 545-9200, fax 562-8280 / Tel. +354-545-9200, fax +354-562-8280
www.raduneyti.is / www.government.is

----- Forwarded by Þorsteinn Þorsteinsson/FJR/NotesSTJR on 02.04.2009 11:54 -----

"Hofacker, Karsten (IBD)"
<Karsten.Hofacker@morganstanley.com>

To "SPEIRS, Andrew (Hawkpoint)" <Andrew.SPEIRS@Hawkpoint.com>,
"HARWOOD, Claire (Hawkpoint)"
<Claire.Harwood@Hawkpoint.com>

02.04.2009 11:08

cc <thorsteinn.thorsteinsson@fir.stjr.is>

Subject RE: Second process letter regarding compensation

Andrew,

One other point not discussed this morning. As you might know there is a new bill which is supposed to go to parliament this week regarding the winding up under the law on Financial Undertakings no. 161/2002. The new law is generally viewed as very positive, but has one major drawback as it requires in the current form that the tasks of the Resolution Committees would need to be transferred to a winding up board six months from the date of the bill's entry into force. Given the lack of a mandate for the Resolution Committee if this law is to be put in place, the Resolution Committee, the creditors of the banks and we think that this would also have a significant negative impact on the process for agreeing a structure for the New Banks besides a negative impact on the restructuring of the Old Banks.

The various parties (Resolution Committees of all three banks and ICCs) on our side have submitted their views to the parliament, but we wanted to make you aware of this as well.

Best,

Karsten Hofacker, Vice President
Morgan Stanley | Investment Banking Division
20 Bank Street | Canary Wharf | Floor 08
London, E14 4AD

MINNISBLAÐ

um fyrirhugaðar breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002.

Minnisblað þetta er unnið að beiðni aðstoðarmanns við greiðslustöðvun Landsbanka Íslands hf. („aðstoðarmanns“) í því skyni að veita yfirlit um það lagaumhverfi sem mun gilda um slitameðferð Landsbanka Íslands hf. („Landsbankans“) fari svo að fyrirleggjandi frumvarp um breytingu á lögum nr. 161/2002 („frumvarpið“) verði samþykkt af Alþingi í óbreyttri mynd¹.

Í neðangreindri umfjöllun mun eingöngu farið yfir þau ákvæði frumvarpsins sem tengjast slitameðferð viðskiptabankanna þriggja, þ.m.t. Landsbankans.

1. Áframhaldandi greiðslustöðvun.

1.1. Þær sérreglur um greiðslustöðvun sem settar voru með lögum nr. 129/2008 þann 14. nóvember eru felldar úr gildi í frumvarpinu. Samkvæmt sérákvæði frumvarpsins gilda þessar reglur þó áfram í upphaflegri mynd gagnvart þeim fjármálafyrirtækjum sem njóta heimildar til greiðslustöðvunar. Í þessu felst að Landsbankinn á kost á því að fá greiðslustöðvun framlengda í allt að 24 mánuði frá 5. desember 2008 að telja.

1.2. Meðan heimild til greiðslustöðvunar er til staðar gilda tiltekin ákvæði laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. („GÞL“) um greiðslustöðvunina, þ.e. ákvæði III. og V. kafla GÞL. Meginatriði þeirra eru:

- a) Aðstoðarmaður heldur opna fundi með kröfuhöfum bankans skv. 14. gr. GÞL.
- b) Framlenging greiðslustöðvunar fer áfram eftir reglum 15. – 18. gr. GÞL með sömu undantekningu og áður um hámarkstíma greiðslustöðvunar.
- c) Greiðslustöðvun lýkur eftir reglum 23. – 26. gr. GÞL.
- d) Aðstoðarmaður hefur áfram eftirlitsskyldum að gegna varðandi ráðstafanir skilanefndar og ber að upplýsa héraðsdómara um það ef hann telur að brotið sé gegn skyldum skilanefndar² (um skyldur skilanefndar er fjallað í 4. kafla hér á eftir).

1.3. Þegar greiðslustöðvun lýkur telst Landsbankinn vera til slitameðferðar eftir almennum reglum laganna og í samræmi við 3. og 4. tölulið bráðabirgðaákvæðis II án þess að til sérstaks dómsúrskurðar komi. Það hefur því litlar sem engar efnisbreytingar í för með sér að greiðslustöðvun ljúki, slitameðferðin heldur áfram eftir reglum laganna.

2. Frestdagur.

2.1. Ýmis réttaráhrif eru bundin við hinn svokallaða frestdag, en hugtakið er þekkt úr gjaldþrotaréttinum. Frestdagurinn hefur fyrst og fremst þýðingu varðandi réttshæð krafna, riftun ráðstafana og um rétt til skuldajöfnuðar. Sérregla gildir um frestdag í tilfalli Landsbankans og er gert ráð fyrir því að sami frestdagur gildi áfram um bankann, þ.e. 14. nóvember 2008, sbr. bráðabirgðaákvæði III.

¹ Talsverð óvissa ríkir um afdrif frumvarpsins hjá Alþingi og því ekki hægt að ganga út frá því sem vísu að frumvarpið verði að lögum.

² Samkvæmt bráðabirgðaákvæði II gilda reglur IV. kafla GÞL ekki lengur um greiðslustöðvun heldur taka við þær reglur sem gilda um starfshætti skiptastjóra skv. GÞL.

3. Almennt um slitameðferðina.

- 3.1 Það leiðir af bráðabirgðaákvæði II að allar helstu efnisreglur slitameðferðar Landsbankans gilda hvort sem heimild til greiðslustöðvunar er í gildi eða ekki. Sérreglur um greiðslustöðvun, eins og þeim er lýst stuttlega í 1. kafla hér að framan, hætta að gilda þegar greiðslustöðvun lýkur og sömu efnisreglur halda áfram að gilda um slitameðferðina sem þá tekur við.
- 3.2 Í tilfelli bankanna þriggja er um að ræða nokkur frávik frá almennum reglum frumvarpsins um slitameðferð. Þessum frávikum er einkum lýst í bráðabirgðaákvæðum II og III. Helstu frávikin eru:
- Ákvæði um skipun bráðabirgðastjórnar í fjármálafyrirtæki (100. gr. a í frumvarpinu)³ gilda ekki þar sem skilanevnd hefur þegar verið skipuð.
 - Ákvæði um upphaf slitameðferðar (2. mgr. 101. gr. frumvarpsins) gilda ekki þar sem bankarnir munu sjálfkrafa teknir til slitameðferðar án dómsúrskurðar þegar heimild til greiðslustöðvunar lýkur.
 - Ákvæði um frestdag (5. mgr. 101. gr. frumvarpsins) gildir ekki um bankana, sbr. umfjöllun í 2. kafla hér að framan.
 - Skilanevndir bankanna halda áfram að starfa með óbreyttu nafni. Skilanevndirnar munu sinna tilteknum hlutverkum áfram (sjá nánar umfjöllun í 4. kafla hér á eftir) og þannig annast áfram þá rekstrarlegu þætti slitameðferðarinnar sem slitastjórn væri ella falið. Skilanevndirnar munu áfram lúta Fjármálaeftirlitinu („FME“).
 - Héraðsdómari mun, eftir skriflegri beiðni skilanevndar, skipa sérstaka slitastjórn allt að 5 manna sem annast mun þá þætti slitameðferðarinnar sem skilanevnd sinnir ekki (4. mgr. 101. gr. frumvarpsins).
 - Aðstoðarmaður skal sjálfkrafa taka sæti í slitastjórn þegar í stað og halda því starfi áfram jafnvel þótt greiðslustöðvun ljúki.
- 3.3 Að frátöldum framangreindum frávikum eru helstu reglur frumvarpsins um slitameðferðina að miklu leyti keimlíkar þeim reglum sem gilda um gjaldþrotaskipti skv. GÞL og í frumvarpinu er víða vísað til nánari meginatriða GÞL. Helstu réttaráhrif slitameðferðarinnar skv. frumvarpinu munu raktar í 3.4 – 3.7 hér að neðan. Rétt er að geta þess að um innköllun krafna og meðferð þeirra verður fjallað sérstaklega í 5. kafla hér á eftir.
- 3.4 Reglur GÞL um gagnkvæma samninga munu gilda við slitameðferðina. Þessar reglur er að finna í 89 – 98. gr. GÞL. Nokkur atriði sem þar skipta máli eru:
- Viðsemjandi bankans í gagnkvæmu samningssambandi getur haldið eftir sinni greiðslu samkvæmt slíkum samningi þar til bankinn setur fullnægjandi tryggingu fyrir efninum.
 - Bankinn getur ákveðið að viðhalda gagnkvæmu samningssambandi og þeim réttindum og skyldum sem í því felast. Þar sem samningur kveður á um greiðslur smátt og smátt teljast greiðslur af hálfu bankans sem inna bar af hendi eftir gildistöku laganna vera búskrófur skv. 3. tölulið 110. gr. GÞL.
 - Ef bankinn setur hvorki tryggingu fyrir efninum á gagnkvæmum samningi né tekur ákvörðun um að viðhalda samningssambandinu getur gagnaðili slitið samningnum og í ákveðnum tilfellum krafist skaðabóta vegna slíkra samningsslita.
 - Sérreglur gilda um uppsagnarrétt viðvarandi samninga s.s. leigusamninga. Einnig gilda sérstakar reglur um afdrif ráðningarsamninga starfsmanna. Sjá nánar 96. – 98. gr. GÞL.

³ Þar sem vísað er til lagagreina í frumvarpsins er átt við þær greinar þar sem efni frumvarpsins er ætlaður staður í lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002.

- 3.5 Reglur GÞL gilda um kröfur á hendur bankanum með þeirri undantekningu að ákvæði 1. mgr. 99. gr. GÞL um sjálfkrafa gjaldfellingu krafna gildir ekki. Kröfur á hendur bankanum falla því ekki sjálfkrafa í gjalddaga þótt til slitameðferðar komi. Að öðru leyti gilda reglur 99. – 108. gr. GÞL almennt um kröfur á hendur bankanum. Þar eru tvö meginatriði sem geta skipt sérstöku máli fyrir Landsbankann og kröfuhafa hans:
- a) Kröfur í erlendum gjaldmiðli skal umreikna í kröfuskrá, sbr. lið 5.3, í íslenskar krónur eftir skráðu sölugengi á þeim degi sem lögin öðlast gildi (3. mgr. 99. gr. GÞL, sbr. 3. mgr. 102. gr. frumvarpsins og 2. töluliður bráðabirgðaákvæðis II í frumvarpinu).
 - b) Skuldajöfnuður er háður þeim grunnskilyrðum að gagnaðili bankans hafi eignast kröfu sínar áður en þrjú mánuðir voru til frestdags, þ.e. fyrir 14. ágúst 2008. Um önnur skilyrði er vísað til 100. gr. GÞL.
- 3.6 Um rétt hæð krafna á hendur bankanum gilda almennar reglur GÞL, sbr. 109. – 115. gr. með einni undantekningu þó:
- a) Kröfur um innistæður samkvæmt lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, sbr. lög nr. 98/1999, teljast til forgangskrafna skv. 112. gr. GÞL.
 - b) Skiptingin að öðru leyti er í aðalatriðum þessi:
 - i. Eignir eða réttindi þriðja manns í vörslum þrotabús, sbr. 109. gr. GÞL.
 - ii. Búskröfur sem orðið hafa til með samningi sem gerður er eftir gildistöku laganna eða kröfur sem urðu til eftir frestdag með ráðstöfunum sem samþykktar voru af aðstoðarmanni, sbr. 110. gr. GÞL.
 - iii. Kröfur sem njóta veðréttar eða annarra tryggingaréttinda, sbr. 111. gr. GÞL.
 - iv. Forgangskröfur, þ.m.t. launakröfur ýmiskonar og kröfur um innistæður skv. framangreindu, sbr. 112. gr. GÞL (auk innstæðukrafna skv. lið a) hér að framan).
 - v. Almennar kröfur, þ.e. allar aðrar kröfur sem ekki falla undir framangreinda flokka og ekki teljast til eftirstæðra krafna, sbr. 113. gr. GÞL.
 - vi. Eftirstæðar kröfur, sbr. 114. gr. GÞL.
 - c) Sérstök athygli er vakin á því að verði lögin samþykkt mun gildistaka þeirra marka skurðpunkt um vexti og kostnað af forgangskröfum og almennum kröfum. Samkvæmt því munu vextir og kostnaður af slíkum kröfum sem til fellur frá og með gildistöku laganna vera eftirstæðar kröfur (sjá 114. gr. GÞL, sbr. 3. mgr. 102. gr. frumvarpsins og 2. töluliður bráðabirgðaákvæðis II í frumvarpinu).
- 3.7 Um meðferð krafna á hendur búi gilda ákvæði 116. – 121. gr. GÞL. en þar er að finna margar grundvallarreglur sem skipta máli við slitameðferð Landsbankans:
- a) Dómsmál verður ekki höfðað á hendur bankanum nema sérstök heimild sé til þess í lögum eða um refsímál sé að ræða.
 - b) Mál sem þegar hefur verið höfðað á hendur bankanum en ekki hefur verið dæmt við gildistöku laganna getur haldið áfram.
 - c) Kröfum um fullnustugerðir s.s. aðfö, kyrrsetningu, lögbann o.s.frv. verður ekki komið fram gegn bankanum.
 - d) Kröfuhafa ber að lýsa kröfu sinni eftir nánari reglum í 117. gr. GÞL til að hún komist að við skiptin.
 - e) Sé kröfu ekki lýst innan kröfulýsingarfrests fellur hún niður gagnvart bankanum nema tiltekin undantekningartilvik eigi við skv. 118. gr. GÞL. Um það hver slík undantekningartilvik eru er vísað til 1. – 6. töluliðar 118. gr. GÞL.
 - f) Um meðferð krafna eftir að þeim hefur verið lýst er fjallað í 5. kafla hér á eftir.

3.8 Um riftun á ráðstöfunum Landsbankans fer eftir reglum 131. – 148. gr. GÞL og þeim skilyrðum sem þar eru sett.

3.9 Kostnaður af störfum skilanefndar og slitastjórnar greiðist af fjármunum bankans eftir nánari reglum 77. gr. GÞL. Um ábyrgð í starfi er fjallað í 4. mgr. 77. gr. GÞL, en óljóst er hvort þær reglur taka eingöngu til slitastjórnar eða einnig til skilanefndar.

4. Hlutverk skilanefndar.

4.1 Eins og vikið er að hér að framan munu skilanefnd Landsbankans halda áfram störfum. Hennar hlutverk mun, hér eftir sem hingað til, vera að hámarka útkomuna og annast daglega stjórnun bankans í því skyni. Helstu hlutverk skilanefndar eru:

- a) Að annast áfram leyfisbunda starfsemi Landsbankans undir eftirliti FME.
- b) Að annast áfram hlutverk stjórnar Landsbankans og hafa með höndum þau réttindi og þær skyldur sem stjórn og hluthafafundur höfðu áður.
- c) Að leggja mat á eignastöðu Landsbankans þegar kröfulýsingafresti er lokið í því skyni að ákvarða hvort eignir bankans nægi til að standa við skuldbindingar hans.
- d) Að vinna að því markmikið að sem mestir fjármunir komi fyrir eignir bankans, þar á meðal með því að biða eftir efndatíma á útistandandi kröfum ef þurfa þykir fremur en að koma þeim í verð strax, sbr. nánar 2. mgr. 8. gr. frumvarpsins.
- e) Að boða til og halda kröfuhafafundi þegar það þykir henta til að kynna ráðstafanir skilanefndar, leita eftir tillögum kröfuhafa þar sem það á við. Um kröfuhafafundi að öðru leyti er fjallað í 6. kafla hér á eftir.

4.2 Í daglegri stjórnun bankans af hálfu skilanefndar felast ákveðnar skyldur sem skilanefnd ber að virða. Er í aðalatriðum um að ræða sömu skyldur og hvíla á skiptastjórum eftir almennum reglum, sbr. einkum 122. og 123. gr. GÞL og umfjöllun í lið 4.1 hér að framan.

- a) Skilanefnd ber að sjá til þess að eignum og réttindum bankanna verði ráðstafað á sem hagkvæmastan hátt, að kröfur og innistæður verði heimtar inn, að engin réttindi fari forgörðum sem geta haft verðgildi og að gripið verði til allra nauðsynlegra aðgerða til að varna tjóni fyrir hagsmuni bankans (og þar með kröfuhafa).
- b) Skilanefnd ber að sjá til þess að peningalegar eignir bankans beri sem hagkvæmasta vexti og séu varðveittar á sem öruggastan hátt.
- c) Skilanefnd skal ráðstafa eignum og réttindum bankans á sem hagkvæmastan hátt þegar það er talið tímabært og til þess fallið að hámarka afkomu af eignum bankans, sbr. einnig 1. mgr. 124. gr. GÞL.

4.3 Ef kröfuhafar eða aðrir sem hafa hagsmuna að gæta telja að ráðstafanir skilanefndar stríði gegn framangreindum meginskyldum, ellegar ef ágreiningur kemur upp að öðru leyti um ráðstafanir skilanefndar, er hægt að skjóta ágreiningi um það til héraðsdóms eftir reglum 166. – 179. gr. GÞL. Um það er fjallað í 6. kafla hér á eftir.

5. Hlutverk slitastjórnar.

5.1 Slitastjórn bankans er skipuð af héraðsdómi og í henni sitja allt að 5 manns. Slitastjórn sinnir öllum öðrum verkefnum en þeim sem skilanefnd eru falin. Um skipun og hæfi þeirra sem sitja í slitastjórn gilda ákvæði 75. gr. GÞL um hæfi skiptastjóra. Undir sérstökum kringumstæðum getur héraðsdómari vikið einstökum mönnum slitastjórnar úr starfi með úrskurði eftir reglum 76. gr. GÞL.

5.2 Slitastjórn skal tafarlaust eftir skipun sína gefa út og fá birta innköllun tvívegis í Lögbirtingablaði vegna slitanna. Um efnistöð innköllunar er nánar fjallað í 1. mgr. 85. gr. GÞL. Að öðru leyti gilda eftirfarandi sjónarmið um innköllun og kröfúlýsingarfrest í tilfalli Landsbankans:

- a) Kröfúlýsingarfrestur er ákvarðaður af slitastjórn en heimilt er að hafa hann allt frá 2 mánuðum til 6 mánaða.
- b) Auk birtingar í Lögbirtingablaði er innköllun send öllum þekktum erlendum kröfuhöfum bankans. Jafnframt þarf að birta innköllun eftir reglum tilskipunar EB 2001/24/EC með opinberum hætti í þeim löndum þar sem það á við.
- c) Kröfur sem berast eftir lok frests komast ekki að nema í undantekningartilvikum, sbr. liður 3.7 hér að framan. Eigi slík undantekningartilvik ekki við teljast vanlýstar kröfur fallnar niður gagnvart bankanum.
- d) Í innköllun skal m.a. tilgreina stað og stund þar sem kröfuhafafundur verður haldinn til að fjalla um skrá slitastjórnar um lýstar kröfur. Sá fundur skal haldinn innan mánaðar frá lokum kröfúlýsingarfrests. Á sama fundi skal leggja fram skýrslu skilanevndar um mat á eignum bankans, sbr. umfjöllun í lið 4.1 c) hér að framan.

5.3. Eftir að kröfúlýsingarfresti lýkur skal slitastjórn gera skrá um þær kröfur sem lýst er. Jafnframt skal slitastjórn taka afstöðu til einstakra krafna og upplýsa um þá afstöðu í kröfuskránni. Ýmsar nánari reglur um þetta er að finna í 119. – 120. gr. GÞL:

- a) Slitastjórn þarf ekki að taka afstöðu til kröfu sem fullvíst er talið að muni ekki geta komið til greiðslu að neinu leyti við skipti.
- b) Ef kröfu er hafnað af slitastjórn þarf að tilkynna viðkomandi kröfuhafa sannanlega um þá höfnun með minnst einnar viku fyrirvara fyrir skiptafund skv. lið 5.2 d) hér að framan. Á fundinum skal gerð nánari grein fyrir höfnun slitastjórnar.
- c) Eintak kröfuskrár slitastjórnar þarf að liggja fyrir og vera aðgengilegt þeim sem lýsa kröfum á hendum bankanum viku fyrir skiptafund skv. lið 5.2 d) hér að framan.
- d) Kröfuhafi sem ekki unir afstöðu slitastjórnar til kröfu sinnar þarf að lýsa yfir mótmælum á skiptafundi skv. lið 5.2 d) hér að framan eða með bréflægri tilkynningu sem berst slitastjórn eigi síðar en á þeim fundi. Gera skal grein fyrir mótmælum viðkomandi kröfuhafa á fundinum. Jafnframt er öðrum sem rétt hafa til fundarsetu heimilt að mótmæla afstöðu slitastjórnar til einstakra krafna.
- e) Slitastjórn skal reyna að jafna ágreining sem kann að koma upp á fundinum. Takist það ekki skal haldinn sérstakur fundur með þeim sem hlut eiga að máli og ef ekki tekst að jafna ágreining þar skal slitastjórn vísa málinu til héraðsdóms eftir reglum 171. gr. GÞL, sbr. einnig umfjöllun í 6. kafla hér á eftir.
- f) Afstaða slitastjórnar til kröfu sem ekki sætir mótmælum á fundi skv. lið 5.2 d) hér að framan telst endanlega samþykkt við skiptin.
- g) Litið hefur verið svo á að heimilt sé, ef ekki hefur verið hægt að ljúka því að taka afstöðu til lýstra krafna s.s. vegna umfangs þeirra, fyrir boðaðan kröfuhafafund skv. lið 5.2 d) hér að framan sé heimilt að boða til framhaldsfundar þar sem lokið verður við að taka afstöðu til allra krafna.

5.4 Eftir kröfuhafafund slitastjórnar skv. framangreindu er slitastjórn heimilt að greiða viðurkenndar kröfur að hluta eða að fullu skv. 6. mgr. 102. gr. frumvarpsins. Það er háð ákveðnum skilyrðum:

- a) Eingöngu má greiða viðurkenndar kröfur.
- b) Tryggja þarf að eignir bankans dugi til að greiða öllum hliðsettum kröfuhöfum jafn háa greiðslu í hlutfalli við kröfufjárhæðir.

- c) Ef ekki hefur verið endanlega leyst úr ágreiningi um kröfu sem gæti orðið greidd, sbr. liður b) hér að framan, þarf að gera ráð fyrir því að fjármunir séu til staðar svo hún geti verið greidd síðar verði á hana fallist.
- d) Þrátt fyrir framangreind skilyrði má greiða einstökum kröfuhafa fyrirfram ef hann býðst til að gefa eftir kröfu sína gegn greiðslu að hluta svo lengi sem slík hlutagreiðsla er örugglega lægri að tiltölu en úthlutun upp í kröfur í viðkomandi kröfuröð mun nema á síðari stigum.

6. Réttarvernd kröfuhafa.

6.1 Lögin byggja öðrum þræði á þremur meginþingum sem fram koma í tilskipun Evrópusambandsins, þ.e. sjónarmið um einingu (unity), sjónarmið um algildi (universality) og sjónarmið um jafnræði (non-discrimination). Á þessum grunni er leitast við að tryggja að sömu reglur gildi í aðalatriðum um slitameðferð allra eigna bankans, sama hvar þær eru að finna og að sömu reglur gildi um alla kröfuhafa bankans, sama hvaðan þeir koma.

6.2 Slitastjórn og skilanefnd skulu halda kröfuhafafundi eftir því sem henta þykir í því skyni að kynna ráðstafanir sem gerðar hafa verið í slitameðferðinni. Nánari reglur um boðun og framkvæmd kröfuhafafundar er að finna í 79. gr. GPL. Á kröfuhafafundum má leita eftir tillögum kröfuhafa um ráðstafanir en slitastjórn og skilanefnd eru almennt ekki bundin af ályktunum kröfuhafafunda.

- a) Kröfuhafar sem fara með samtals 20% atkvæða geta krafist þess að kröfuhafafundur verði haldinn.
- b) Rétt til fundarsóknar á kröfuhafafundi hafa þeir sem lýst hafa kröfu á hendur bankanum eftir reglum um innköllun. Þeir sem eiga kröfur sem hefur endanlega verið hafnað (eftir atvikum með niðurstöðu dómstóla) eiga þó ekki rétt til fundarsetu.
- c) Ákvörðun kröfuhafafundar getur verið bindandi fyrir slitastjórn og/eða skilanefnd ef fundinn sækja kröfuhafar sem hafa yfir að ráða minnst 1/3 atkvæða og allir fundarmenn eru á einu máli. Þetta er þó háð veigamiklum undantekningum s.s. ef ákvörðunin stríðir gegn lögum, er óheiðarleg, óframkvæmanleg eða stríðir gegn hagsmunum annarra kröfuhafa sem ekki komu á fundinn, sbr. nánar 127. gr. GPL.

6.3 Vægi atkvæða á kröfuhafafundum ræðst af fjárhæðum krafna þeirra sem hafa rétt til fundarsóknar og hafa lýst kröfum á hendur bankanum. Kröfuhöfum með óvissar kröfur (t.d. kröfur sem ágreiningur er um, kröfur sem eru óvissar eða háðar skilyrðum, kröfur sem eru ógjaldfallnar eða kröfur sem eru tryggðar í heild eða að hluta) skal ákvarðað atkvæðavægi til bráðabirgða að svo stöddu.

- a) Ef ljóst er að krafa fæst greidd að fullu leyti eða engu sama hvernig atkvæðagreiðsla fer nýtur viðkomandi kröfuhafi ekki atkvæðisréttar á grundvelli hennar.
- b) Séu greidd atkvæði sem varða hagsmuni eins kröfuhafa sérstaklega falla atkvæði hans niður.

6.4 Um málskot til dómstóla gilda reglur 166. – 173. gr. GPL. Kröfuhafar geta skotið til dómstóla tilteknum ágreiningsefnum eftir nánari reglum laganna og eins er gert ráð fyrir því að slitastjórn geti vísað til dómara ágreiningsefnum og tilteknum álitaeftum sem upp kunna að koma við slitin (t.d. ágreiningur um afstöðu slitastjórnar til einstakrar kröfu, sbr. t.d. liður 5.3 e) hér að framan). Málsmeðferð fyrir dómstólum fer eftir reglum 174. – 179. gr. GPL.

7. Lok slitameðferðar.

- 7.1 Ef eignir bankans duga ekki til fullrar greiðslu allra krafna sem lýst er á hendur bankanum getur slitastjórn, þegar það er talið tímabært, leitað nauðasamnings til að ljúka slitameðferð. Um nauðasamningsumleitanir gilda tilteknar reglur GÞL sem ekki er tilefni til að rekja sérstaklega að svo stöddu, en vísað er til viðkomandi ákvæða GÞL í 3. mgr. 103. gr. frumvarpsins.
- 7.2 Ef ekki tekst að koma á nauðasamningi skal taka bú bankans til gjaldþrotaskipta að beiðni slitastjórnar. Komi til þess skal það standa óraskað sem slitastjórn hefur gert meðan á slitameðferð stóð, sbr. nánar 5. mgr. 103. gr. frumvarpsins. Gjaldþrotaskipti koma hins vegar eingöngu til greina í eftirfarandi tilvikum:
- Slitastjórn telur sýnt að ekki verði forsendur til að leita nauðasamnings á neinu stigi í slitameðferðinni.
 - Frumvarpi um nauðasamning hefur verið hafnað af kröfuhöfum eftir þeim reglum sem gilda um samþykki og atkvæðavægi nauðasamninga.
 - Staðfestingu nauðasamnings er hafnað af dómstólum.
- 7.3 Réttur kröfuhafa til að krefjast gjaldþrotaskipta er hliðstæður skyldu slitastjórnar skv. lið 7.2 hér að framan en þó gilda ákveðin viðbótarskilyrði um slíka kröfu kröfuhafa sem öll þurfa að vera uppfyllt:
- Viðkomandi kröfuhafi verður að vera eigandi viðurkenndrar kröfu á hendur bankanum.
 - Viðkomandi kröfuhafi sýni fram á að lagaskilyrði skorti til nauðasamnings eða að slíkur fjöldi kröfuhafa sé andvígur nauðasamningi að útilokað sé að nauðasamningur yrði samþykktur.
 - Viðkomandi kröfuhafi sýni fram á að hann hafi lögvarða hagsmuni af því að koma fram gjaldþrotaskiptum fremur en að bankinn verði áfram í slitameðferð.

8. Niðurlag

Framangreind umfjöllun um efni frumvarpsins og þýðingu þess m.t.t. tilheyrandi ákvæða GÞL er ekki tæmandi á neinn hátt. Fremur hefur verið leitast við að skýra helstu reglur og sjónarmið sem máli kunna að skipta. Til frekari glöggvunar er afrit af GÞL í hjálögðu afriti auk frumvarpsins.

Reykjavík 26. mars 2009.

Halldór H. Backman hrl.

UNITED STATES BANKRUPTCY COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

In re	:	Chapter 15
	:	
LANDSBANKI ÍSLANDS HF.,	:	Case No. 08-14921 (RDD)
	:	
Debtor in a Foreign Proceeding.	:	

**ORDER RECOGNIZING FOREIGN MAIN PROCEEDING OF
LANDSBANKI ÍSLANDS HF., AND GRANTING PERMANENT INJUNCTION**

This matter having come before the Court upon the petition for recognition of a foreign main proceeding (the “Verified Petition”)¹ commencing this Chapter 15 case, the Verified Petition for Recognition of a Foreign Main Proceeding and Motion for Permanent Injunction and Related Relief Pursuant to 11 U.S.C. §§ 1504, 1515, 1517, 1520, and 1521 (the “Petition and Motion”), the Memorandum of Law in Support of the Petition and Motion (the “Memorandum of Law”), the Declaration of Kristinn Bjarnason in Support of the Petition and Motion (the “Bjarnason Declaration”), and the List Pursuant to Fed. R. Bankr. P. 1007(a)(4) (the “Bankruptcy Rule 1007(a)(4) List,” and together with the Verified Petition, the Petition and Motion, the Memorandum of Law, and the Bjarnason Declaration (the “Chapter 15 Pleadings”)), each filed on December 9, 2008 by or on behalf of Kristinn Bjarnason (the “Petitioner”) on behalf of Landsbanki Íslands hf. (“Landsbanki”) in his capacity as the duly appointed foreign representative of Landsbanki in the Icelandic Proceeding; and the Court having reviewed and considered the Chapter 15 Pleadings and held a hearing on January 29, 2009 (the “Recognition Hearing”); and due and timely notice of the filing of the Chapter 15 Pleadings and the Recognition Hearing having been given pursuant to the Order Scheduling Hearing and Specifying the Form and Manner of Service and Notice, dated December 12, 2008, which notice

¹ Capitalized terms not otherwise defined herein shall have the meanings ascribed to them in the Verified Petition.

is deemed adequate for all purposes such that no other or further notice thereof need be given; and no objections or other responses having been filed thereto that have not been overruled, withdrawn or otherwise resolved; and all interested parties having had due and proper notice and an opportunity to be heard; and upon the record of the Recognition Hearing and, after due deliberation, sufficient cause appearing therefor, and for the reasons stated by the Court on the record of the Recognition Hearing, the Court hereby FINDS AND CONCLUDES THAT:

- A. This Court has jurisdiction over this matter pursuant to 28 U.S.C. §§ 157 and 1334 and the Standing Order of referral of Cases to Bankruptcy Judges of the United States District Court for the Southern District of New York (Ward, Acting C.J.), dated July 10, 1984.
- B. This is a core proceeding pursuant to 28 U.S.C. § 157(b)(2)(P).
- C. Venue is proper in this District pursuant to 28 U.S.C. § 1410.
- D. This case was properly commenced pursuant to 11 U.S.C. §§ 1504 and 1517.
- E. The Verified Petition meets the requirements of 11 U.S.C. § 1515.
- F. The Icelandic Proceeding is a foreign proceeding within the meaning of 11 U.S.C. § 101(23).
- G. The Petitioner is a person and the duly appointed foreign representative of Landsbanki within the meaning of 11 U.S.C. § 101(24) (the "Foreign Representative").
- H. The Icelandic Proceeding is entitled to recognition by this Court pursuant to 11 U.S.C. §§ 1515 and 1517(a).
- I. The Icelandic Proceeding is pending in Iceland, which is the country where the center of the main interests of Landsbanki is located, and, as such, the Icelandic Proceeding is entitled to recognition as a foreign main proceeding pursuant to 11 U.S.C. §§ 1502(4) and 1517(b)(1).

2
Lýst er i gróðurun
kefari slyðum
af gegna eilendis.

J. On December 5, 2008, the District Court of Reykjavik issued an order approving Landsbanki's application for suspension of payments and stay of creditor actions (the "Moratorium").

K. The Foreign Representative is entitled to all of the relief set forth in 11 U.S.C. § 1520.

L. Recognition pursuant to Section 1517 of the Bankruptcy Code is necessary to effectuate the purposes of Chapter 15, to protect Landsbanki and the interests of its creditors, and is not manifestly contrary to the public policy of the U.S.

M. The Petitioner is entitled to the relief set forth herein under 11 U.S.C. § 1521.

N. The objection by Wells Fargo Bank, N.A. ("Wells Fargo") [Docket No. 13] was resolved by an agreement (the "Agreement") among the parties dated January 28, 2009.

For all of the foregoing reasons, and after due deliberation and sufficient cause appearing therefor,

IT IS HEREBY ORDERED THAT, UPON THE EFFECTIVE DATE:

1. The Icelandic Proceeding is granted recognition as a foreign proceeding as defined in 11 U.S.C. § 101(23) and pursuant to 11 U.S.C. § 1517(a); and

2. The Icelandic Proceeding is granted recognition as a foreign main proceeding pursuant to 11 U.S.C. § 1517(b)(1) and, therefore, entitled to the protections of 11 U.S.C. § 1520(a); and

3. Unless ordered otherwise, all claims of creditors shall be adjudicated pursuant to the terms of the Icelandic Proceeding; and

4. Pursuant to Sections 362(a) and 1521(a) of the Bankruptcy Code and except as otherwise provided in the Icelandic Proceeding or by Order of this Court, all creditors are permanently enjoined and restrained from:

(a) taking or continuing any act to obtain possession of, or exercise control over, Landsbanki or any of its property that is located within the territorial jurisdiction of the United States or any proceeds thereof (“Property”);

(b) transferring, encumbering, relinquishing or disposing of any Property of Landsbanki;

(c) commencing or continuing any action or legal proceeding (including, without limitation, arbitration, mediation or any judicial, quasi-judicial, administrative or regulatory action, proceedings or process whatsoever), including by way of counterclaim, (each individually, an “Action”) against Landsbanki or any of its Property or seeking discovery of any nature against Landsbanki; and

(d) commencing or continuing any act or Action to create, perfect or enforce any lien, set-off or other claim against Landsbanki or its Property, including, without limitation, rights under any contracts with Landsbanki, provided, however, that no Action described in sections 555, 556, 557, 559, 560, 561, 562 and 1519(d) and (f) of the Bankruptcy Code shall be enjoined by such injunction.

5. The Foreign Representative is hereby authorized to examine witnesses, take evidence, seek production of documents, and deliver information concerning the assets, affairs, rights, obligations or liabilities of Landsbanki, as such information is required in the Icelandic Proceeding under the law of the United States;

6. The administration or realization of all or part of the assets of Landsbanki within the territorial jurisdiction of the United States shall be entrusted to the Foreign Representative, and the Foreign Representative is hereby established as the exclusive representative of Landsbanki in the United States;

7. This Court shall retain jurisdiction with respect to the enforcement, amendment or modification of this Order or requests for any additional relief in this case filed under Chapter 15 of the Bankruptcy Code, and if Landsbanki breaches the Agreement, Wells Fargo is entitled to seek relief from this Court; and

8. To the fullest extent provided by section 1510 of the Bankruptcy Code, the filing of the Chapter 15 Pleadings, any further order for additional relief in this Chapter 15 case, or any adversary proceedings in connection therewith, shall not constitute a waiver of the immunity afforded to Landsbanki, the Foreign Representative or their successors, agents, attorneys or representatives; and

9. This Order shall be served by U.S. mail, first class postage prepaid, upon all known creditors in the United States of whose address Landsbanki is aware (or their counsel, if known to Landsbanki) on or before February 5, 2009; and such service will be good and sufficient service and adequate notice for all purposes; and

10. The Chapter 15 Pleadings shall be made available by the Foreign Representative upon request to the Foreign Representative's U.S. counsel, Morrison & Foerster LLP,
1290 Avenue of the Americas, New York, New York 10104 (Attn: Gary S. Lee).

Dated: New York, New York
January 29, 2009

/s/ Robert D. Drain
UNITED STATES BANKRUPTCY JUDGE

Alþingi
Erindi nr. P 136/1457
komudagur 24.3.2009

From: Virginia Cooper [mailto:Virginia.Cooper@bevanbrittan.com]
Sent: 24. mars 2009 09:33
To: Selma Hafliðadóttir
Subject: Comments on Legislative Bil

Dear Madam

My firm act on behalf of the UK local authorities who had deposits with the Icelandic banks currently in the moratorium process. We have considered the draft legislative bill along with others representing creditors of those banks and attach in English and Icelandic a document which sets out our comments in relation to the bill.

I would be grateful if you could put these before the committee who I understand are sitting this morning to further consider the bill. Please also acknowledge receipt of this email and confirm the document has been passed to the committee.

Thank you for your assistance.
Yours sincerely

Virginia Cooper
Senior Associate

**ATHUGASEMDIR VIÐ FRUMVARP TIL LAGA UM BREYTINGAR Á LÖGUM UM
FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI NR. 161/2002 MEÐ SÍÐARI BREYTINGUM.**

1. Eftirfarandi athugasemdir við frumvarp tii laga um breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002, með síðari breytingum, sem lagt var fyrir Alþingi á 136. löggjafarþingi, 2008-2009 („frumvarpið“) endurspeglar samantekt álitu eftirfarandi aðila:

(A) Lex, m.a. lögfræðilegur ráðgjafi fyrir:

- (i) breska „Financial Services Compensation Scheme“, sem stýrir breska innistæðutryggingasjóðnum og er (fyrir sig sjálfan og breska ríkissjóðinn) framsalshafi réttinda innistæðueigenda í útibúi Landsbanka Íslands hf. („Landsbanki“) í London; og
- (iii) hollenskra yfirvalda sem eiga kröfur á hendur Landsbankanum vegna innistæðna á bankareikningum;

(B) Logos lögmannsþjónustu, m.a. lögfræðilegur ráðgjafi fyrir:

- (ii) samtök breskra yfirvalda og meðlimi þeirra sem eiga kröfur á hendur Landsbankanum sem innistæðueigendur;

(C) Slaughter and May, sem eru lögfræðilegir ráðgjafar fyrir breska ríkissjóðinn og breska „Financial Services Compensation Scheme“;

(D) Bevan Brittan LLP, sem eru breskir lögfræðilegir ráðgjafar, m.a. fyrir samtök breskra yfirvalda og bresk yfirvöld; og

(E) Stibbe N.V., sem eru hollenskir lögfræðilegir ráðgjafar, m.a. fyrir hollensk yfirvöld sem eiga kröfur á hendur Landsbankanum sem innistæðueigendur.

Þar að auki hefur neðangreindum athugasemdum verið deilt með (og fyrir formlega samantekt þeirra) ræddar við skilanevnd Landsbankans.

2. Athugasemdir við frumvarpið, sem taldar eru í þessu minnisblaði, eru almenns eðlis. Þær hafa hins vegar verið teknar saman af lögfræðilegum ráðgjöfum kröfuhafa Landsbankans (og í sumum tilfellum kröfuhöfum hinna bankanna sem eins er statt um) og einblína þar af leiðandi á þau efnisatriði frumvarpsins (þar með talið bráðabirgðaákvæðin sem talin eru upp í 11. grein frumvarpsins) sem varða einna helst Landsbankann (og hina bankana) sem eru nú þegar í greiðslustöðvunarferli á Íslandi.

3. Neðangreindar athugasemdir eru takmarkaðar við þau atriði sem við töldum hafa hvað mesta þýðingu við núverandi ástand. Almennt hafa ekki verið gerðar ítarlegar tillögur að orðalagsbreytingum. Þeir lögfræðilegu ráðgjafar sem unnið hafa að gerð þessa minnisblaðs eru hins vegar reiðubúnir að færa fram ítarlegri athugasemdir eða svara spurningum um efni þessa minnisblaðs ef þess er óskað.

4. Þar að auki er rétt að geta þess að það kann að vera misræmi á milli óformlegrar enskrar þýðingar frumvarpsins og íslensku útgáfu frumvarpsins og kann þarf að leiðandi að vera tekið á einhverjum neðangreindum athugasemdum í íslensku útgáfunni.
5. Athugasemdir þessar byggjast á því að slitameðferðin og þær breytingar sem gerðar eru á núverandi greiðslustöðvunarferli með frumvarpinu verði sjálfkrafa viðurkenndar í ríkjum EES vegna 3. gr. EU tilskipunar um fjárhagslega endurskipulagningu og slit fjármálafyrirtækja nr. 2001/24/EC.
6. Athugasemdir okkar við frumvarpið eru eftirfarandi:
 - (1) **Hugtakanotkun:** Til að tryggja að ákvæði frumvarpsins séu eins skýr og ótvíræð og hægt er væri gagnlegt að nota tæknileg hugtök (t.d. „gjaldprot“ og „slitameðferð“) af samræmi og búa til ný orð fyrir ný hugtök.
 - (2) **Skyldur gagnvart kröfuhöfum:** Það er okkar skilningur að ætlunin sé að slitastjórnin (og, eins og við á, skilanevndin) gæti hagsmuna kröfuhafa viðkomandi fjármálafyrirtækis. Þetta er afar mikilvægt og ætti þar af leiðandi að vera skýrlega getið í frumvarpinu.
 - (3) **Grein 7: „Kröfuhafafundir“** ættu að vera skilgreindir sem fundir kröfuhafa boðaðir af slitastjórn í þeim tilgangi sem greindur er í 7. grein (ekki er um að ræða fundi slitastjórnarinnar sjálfrar). Vel er tekið í möguleika slitastjórnarinnar til að úthluta til kröfuhafa fyrir lok skipta. Við tökum hins vegar eftir því að ekki er gerð undantekning frá 3. mgr. 99. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldprotaskipti o.fl. og leggjum til að skoðað verði hvort rétt sé að gera slíka undantekningu.
 - (4) **Grein 8:** Völd slitastjórnarinnar til að meta á hvaða tíma skuli selja eignir og hvaða markmið slitastjórnin skuli hafa í huga við sölu eigna ætti að skilgreina vandlega og með skýrum hætti (í því skyni að takmarka ágreining og véfengingu slíkra ákvarðana slitastjórnarinnar). Æskilegt væri að gera þá kröfu til slitastjórnarinnar að, þegar eignum er komið í verð (þ.m.t. þegar sæst er á kröfur og fl.), að náð sé „besta mögulega endurgjaldinu miðað við kringumstæðurnar“ (hugtakt sem er viðurkennt á alþjóðlegum vettvangi frekar en að nota hugtakið „hæsta mögulega verðið“) og að láta slíkra stjórn eftir að gæta þess, þegar ákveðið er hvenær á að selja eignirnar, að ná jafnvægi á milli (a) þess að sætta kröfur kröfuhafa og ljúka slitameðferðinni innan skynsamlegra tímamarka og (b) nauðsyn þess að forðast sölu eigna á verulegu undirverði.
 - (5) **Grein 11:** Það er mikilvægt að skilgreina hlutverk skilanevndarinnar og slitastjórnarinnar með skýrum hætti svo að þær geti báðar starfað samhliða. Eftir að hafa rætt við skilanevnd Landsbankans leggjum við til að tilgreint sé að skilanevndir skuli (undir eftirliti slitastjórnar) halda áfram að vera ábyrgar fyrir slitum á starfsemi viðkomandi fjármálafyrirtækis og að tryggja eignir og sölu þeirra en að slitastjórn skuli vera ábyrgt fyrir öllum öðrum atriðum slitanna (þ.m.t. að kalla eftir og yfirfara kröfur kröfuhafa, taka á ágreiningi sem snertir kröfuhafa og ákveða og úthluta greiðslum bæði fyrir lok slita og við lok skipta). Við leggjum einnig til að aðstoðarmaður við greiðslustöðvun annaðhvort láti af

embættinu eða verði meðlimur viðkomandi skilanevndar (frekar en slitastjórnar) og skuli með skýrum hætti framselja vald sitt (að því marki sem það er enn í gildi) til slitastjórnarinnar.

Ef það er nauðsynlegt fyrir aðstoðarmanninn að gegna áfram embætti sínu og halda völdum sínum í því skyni að koma í veg fyrir að óska þurfi eftir „Kafli 15 meðferð“ á ný til að tryggja að meðferðin hljóti viðurkenningu fyrir bandarískum dómstólum er lagt til að áframhaldandi skyldur/hlutverk aðstoðarmannsins skulu vera skýrt afmarkaðar.

Að því marki sem hlutverk aðstoðarmannsins og slitastjórnarinnar skarast eða réttarfarslegar kröfur til hvers um sig skarast skal kveða skýrt á um hvað skuli gilda. Þess skal getið sérstaklega að þegar neyðarvöldum þeim sem lýst er í bráðabirgðaákvæði IV í grein 11 í frumvarpinu er beitt skal Fjármálaeftirlitið taka tillit til og (að því marki sem hægt er) forðast að stefna hagsmunum kröfuhafa viðkomandi fjármálafyrirtækis í hættu.

7. Þess skal getið að þeir lögræðilegu ráðgjafar sem hafa komið að undirbúningi þessa minnisblaðs og umbjóðendur okkar taka breytingatillögum sem frumvarpið leggur til fagnandi og telja að þær séu stórt skref til umbóta. Framangreindar athugasemdir ættu að lesast í því samhengi, markmið athugasemdanna er að bæta frumvarpið og aðstoða við að ná markmiðum þess. Við viljum gjarna fá tækifæri til að gera athugasemdir við frumvarpið og hlökkum til frekari uppbyggjandi samstarfs við lagasmíðina. Til að fyrirbyggja misskilning, áskiljum við umbjóðendum okkar fullan rétt í tengslum við þær aðgerðir sem eiga sér stað á Íslandi, þ.m.t. vegna þeirra aðgerða sem frumvarpið leggur til.

20. mars 2009

COMMENTS ON THE LEGISLATIVE BILL AMENDING THE ACT ON FINANCIAL UNDERTAKINGS, NO. 161/2002, WITH SUBSEQUENT AMENDMENTS

1. The comments set out below on the Legislative Bill amending the Act on Financial Undertakings, No. 161/2002, with subsequent amendments, as presented for its first reading to the Athingi at the 136th legislative session, 2008-2009 (the “**Bill**”), reflect a synthesis of the views of the following:

- (A) Lex, who act as Icelandic legal advisers to, among others:
 - (i) the UK Financial Services Compensation Scheme, which, as operator of the UK depositor compensation scheme, is (on behalf of itself and Her Majesty’s Treasury) the assignee of the rights of depositors with the London branch of Landsbanki Íslands hf (“**Landsbanki**”);
 - (ii) Dutch local authorities, which have claims against Landsbanki in their capacity as depositors;
- (B) Logos Legal Services, who act as Icelandic legal advisers to, among others, the UK Local Government Association, and its member UK local authorities who have claims against Landsbanki (and the other insolvent Icelandic banks) in their capacity as depositors;
- (C) Slaughter and May, who act as English legal advisers to Her Majesty’s Treasury and the UK Financial Services Compensation Scheme;
- (D) Bevan Brittan LLP, who act as English legal advisers to, among others, the UK Local Government Association and UK local authorities; and
- (E) Stibbe N.V., who act as Dutch legal advisers to, among others, Dutch local authorities who have claims against Landsbanki in their capacity as depositors.

In addition, the comments below have been shared and (prior to their formulation in the form of this memorandum) discussed with the Resolution Committee appointed in respect of Landsbanki.

2. The comments on the Bill set out in this memorandum are of general application. However, since they have been prepared by the legal advisers to creditors of Landsbanki (and, in some cases, the other insolvent Icelandic banks), they naturally focus on those aspects of the Bill (including, in particular, the “temporary provisions” set out in Article 11 of the Bill) which are most directly applicable to Landsbanki (and the other insolvent Icelandic banks which are currently subject to the special moratorium process in Iceland).

3. The comments set out below are limited to those which were felt to be of greatest significance in the present context. In general, no detailed drafting suggestions have been made. However, the legal advisers who have been involved in the preparation of this memorandum would be pleased to provide more detailed comments, or answer any questions about the content of this memorandum, upon request.

4. In addition, it is recognised that there may be differences between the unofficial translation in English and the Icelandic version of the Bill, the wording of which may already reflect the comments set out below.
5. These comments are made on the understanding that the winding up process and any changes to the existing moratoria implemented by the Bill will be automatically recognised in EEA member states under article 3 of the EU Directive on Reorganisation and Winding up of Credit Institutions 2001/24/EC.
6. Our comments on the Bill are as follows:
 - (1) **Terminology.** In order to ensure that the provisions of the Bill are as clear and unambiguous as possible, it would be helpful to use technical terms (such as “bankruptcy” and “winding up process”) consistently and to create new terms for new concepts.
 - (2) **Duties to creditors:** We understand that it is intended that a winding up committee (and, to the extent relevant, a resolution committee) should act in the interests of creditors of the relevant institution. This is very important, and so this duty should be expressly set out in the Bill.
 - (3) **Article 7:** “Creditors’ meetings” should be defined as meetings of creditors called by a winding up committee for the purposes outlined in Article 7 (they are not meetings of a winding up committee itself). The ability for a winding up committee to make interim distributions is welcome. We note, however, that there is no exemption to paragraph 3 of article 99 of the Act on Bankruptcy, etc. 1991, No 21, 26 March and propose that the inclusion of such an exemption be considered.
 - (4) **Article 8:** The powers of a winding up committee to determine at what time assets are to be realised and the objective which such a committee must have in mind when realising assets should be defined clearly and carefully (in order to minimise disputes and challenges to any such committee’s decisions). It would be preferable to require a winding up committee, when disposing of assets (including by settling claims, etc.), to obtain “the best price reasonably achievable in the circumstances” (a concept recognised internationally - rather than the ‘highest possible price’) and to allow such a committee the discretion, when determining when to realise assets, to balance (a) the need to settle creditors’ claims and conclude the winding up process within a reasonable period, and (b) the need to avoid the disposal of assets at prices significantly below full value.
 - (5) **Article 11:** It is important to ensure that, to the extent that a resolution committee and a winding up committee are to co-exist in respect of any institution, the role of each is clearly defined. Having spoken to the Landsbanki Resolution Committee, we propose specifying that a resolution committee should (subject to the oversight of a winding up committee) continue to be responsible for the winding down of the relevant institution’s business and the

protection and realisation of its assets, whilst a winding up committee should be responsible for all other aspects of the insolvency process (including obtaining and processing creditors' claims, dealing with disputes involving creditors and determining and effecting both interim and final distributions). We also propose that the "assistant" under the moratorium process should either stand down or become a member of the relevant resolution committee (rather than the winding up committee) and should expressly cede his powers (to the extent that they remain relevant) to the winding up committee.

If it is necessary for the assistant to remain in office and retain his powers to avoid the need for fresh Chapter 15 filings to be made for recognition of the procedure before the US Courts, the ongoing duties/role of the assistant should be clearly set out. To the extent there is any overlap between his role and that of the winding up committee and/or the procedural requirements of each process it should be made clear which shall prevail. It should also be specifically provided that, in exercising any of the emergency powers listed in Temporary Provision IV of Article 11, the Financial Supervisory Authority should have regard to, and (to the extent possible) avoid prejudicing the interests of, creditors of the relevant institution.

7. It should be noted that the legal advisers who have been involved in the preparation of this memorandum, and our respective clients, broadly welcome the amendments contemplated by the Bill and believe that it represents a major, and important, step forward. The foregoing comments should, accordingly, be understood in this context – the intention behind them is to enhance the Bill and assist in the achievement of its objectives. We welcome the opportunity to comment on the draft Bill and look forward to further constructive engagement in the legislative process. For, the avoidance of any doubt, however, we fully reserve all rights of our respective clients in relation to the procedures taking place in Iceland including those which will be implemented by the Bill.

20 March 2009

Alþingi
Erindi nr. P 136/1446
komudagur 24.3.2009

Alþingi
Viðskiptanefnd
Nefndasvið
150 Reykjavík

Reykjavík, 22. mars 2009.

Umsögn laganefndar LMFÍ um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum. Þskj. 693 – 409 mál.

Laganefnd Lögmannafélags Íslands fékk til umsagnar ofangreint frumvarp og fara hér á eftir athugasemdir nefndarinnar. Fulltrúi laganefndar hefur jafnframt komið á fund nefndarinnar og reifað helstu athugasemdir laganefndar.

Að mati laganefndar eru breytingar þær sem lagðar eru til með frumvarpinu á gildandi lögum til mikilla bóta en telja má ljóst að núverandi lagaumhverfi fjármálastofnana er engan veginn fullnægjandi til að leysa úr stöðu þeirra fjármálafyrirtækja sem starfa nú undir skilaneftindum. Þannig eru lagðar til nýjar almennar reglur um slitameðferð fjármálafyrirtækja þar sem almennar reglur gjaldþrotaréttarins eru lagðar til grundvallar, m.a. um innköllun, skiptastjórn og afstöðu til krafna, eftir atvikum með dómsúrlausn, en jafnframt tekið mið af sérstöðu fjármálafyrirtækja.

Með frumvarpinu er lögð til ákveðin endurskoðun á XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki og gerðar tillögur um hvernig fara skuli með fjármálafyrirtæki sem á í verulegum fjárhags- eða rekstrarerfiðleikum en í tillögunum er áfram gert ráð fyrir heimild Fjármálaeftirlitsins til að taka yfir stjórn fjármálafyrirtækis líkt og heimilað var í lögum 125/2008, en þó á ólíkum forsendum en heimild gildandi laga byggir á. Eins og kemur fram í athugasemdum með frumvarpinu er með XII. kafla gildandi laga innleidd ákvæði tilskipunar 2001/24/EB um endurskipulagningu og slit lánastofnana. Meðal réttarverkana tilskipunarinnar er að tilteknar aðgerðir sem teljast til endurskipulagningar og slita lánastofnana og er gripið til af hálfu stjórnvalda eða dómstóla hafa gildi á öllu EES-svæðinu. Í gildandi lögum er endurskipulagning fjárhags lánastofnunar skilgreind í 98. gr. og tekið fram að heimild til greiðslustöðvunar og heimild til að leita nauðasamninga samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, teljist endurskipulagning. Á grundvelli þessa ákvæðis hefur greiðslustöðvun íslensku bankanna haft þau áhrif að ekki hefur verið hægt að leita fullnustu gagnvart umræddum bönkum, hvorki hér á landi né annars staðar á EES-svæðinu. Ákvæði 100. gr. a. gildandi laga um sérstakar ráðstafanir sem heimilaði Fjármálaeftirlitinu að taka yfir stjórn bankanna og skipa þeim skilaneftindir voru hins vegar ekki felldar undir skilgreiningu laganna um að vera endurskipulagning í fyrrgreindum skilningi og af þeirri ástæðu var erlendum lánardrottnum bankanna kleift að hefja fullnustu krafna sinna gagnvart þeim allt þar til þeim var veitt heimild til greiðslustöðvunar en sú aðgerð kom bönkunum undir gildissvið tilskipunarinnar. Laganefnd vekur athygli nefndarinnar á því að ákvæði 5. gr. frumvarpsins um afhendingu fjármálafyrirtækis til bráðabirgðastjórnar telst **ekki** endurskipulagning fjárhags lánastofnunar í skilningi tilskipunarinnar. Á þeim þremur mánuðum sem bráðabirgðastjórn stýrir viðkomandi lánastofnun nýtur hún ekki verndar fyrrgreindrar tilskipunar og geta lánardrottnar því gengið að eignum hennar utan Íslands en benda má á að

algennt er í samningum banka við erlenda aðila að aðgerðir á borð við þessa valdi því að viðkomandi samningar gjaldfalli. Að mati laganefndar er full ástæða til að telja skipun bráðabirgðastjórnar til endurskipulagningar í skilningi tilskipunarinnar og leggur því til að skipun bráðabirgðastjórnar verði felld undir skilgreiningu 1. mgr. 98. gr. gildandi laga á endurskipulagningu fjárhags lánastofnunar.

Að mati laganefndar er það sérkennilegt að á meðan frumvarpið leggur til nýjar reglur um slitameðferð stendur til að beita þeim aðeins að hluta til um þau fjármálafyrirtæki sem nú þegar er verið að endurskipuleggja fjárhag hjá samkvæmt ákvæðum laganna en að mati laganefndar er það til þess fallið að valda tortryggni gagnvart því ferli. Við ritun umsagnar þessarar hafa fjögur fjármálafyrirtæki heimild til greiðslustöðvunar og er fjallað sérstaklega um stöðu þeirra í ákvæðum til bráðabirgða við lögin.

Það vekur athygli laganefndar að öll fjögur fjármálafyrirtækin sem nú eru í greiðslustöðvun eru sett undir sama hatt í ákvæðum til bráðabirgða í frumvarpinu þrátt fyrir að staða þeirra geti verið mismunandi í reynd. Þannig er lagt til að heimild til greiðslustöðvunar gildi áfram um þau svo lengi sem sú heimild standi en þrátt fyrir að fjármálastofnanirnar skuli áfram vera í greiðslustöðvun eru þær komnar í slitameðferð í reynd. Að auki er lagt til að ákvæði IV. kafla laga um gjaldþrotaskipti o.fl. gildi ekki um „slíka greiðslustöðvun sem hér um ræðir“ en umræddur kafli laganna ber reyndar heitið Réttaráhrif greiðslustöðvunar. Þegar heimild til greiðslustöðvunar rennur út á fyrirtækið svo án atbeina dómstóla að fara í formlega slitameðferð. Hér má benda á að þetta fyrirkomulag er til þess fallið að vekja upp spurningar um gildi þeirra meðferða sem bráðabirgðaákvæði laganna leggja til. Samkvæmt áður nefndri tilskipun þarf úrskurð dómstóls eða stjórnvalds til að lánastofnun teljist vera komin í slitameðferð. Ákvæði frumvarpsins leggja til að héraðsdómstóll veiti heimild til slíkrar meðferð nema í tilvikum þeirra fjármálastofnana sem nú þegar eru með heimild til greiðslustöðvunar en samkvæmt þeim skal slitameðferð hefjast sjálfkrafa þegar heimild til greiðslustöðvunar lýkur. Hér er sú hættu fyrir hendi að erlendur dómstóll telji að formleg slitameðferð í skilningi tilskipunarinnar sé í reynd ekki hafin þar sem úrskurð héraðsdómstóls skorti og því verði slitameðferðin ekki viðurkennd utan Íslands.

Eins og rakið er fyrir í umsögn þessari veitir tilskipun 2001/24/EB lánastofnunum sem teljast vera í endurskipulagningu tiltekna vernd gegn skuldheimtumönnum á EES-svæðinu. Það sama gildir um lánastofnanir sem eru í formlegri slitameðferð en samkvæmt ákvæðum tilskipunarinnar skal slík slitameðferð viðurkennd alls staðar á EES-svæðinu án frekari formaskilyrða um leið og hún hefur verið formlega heimiluð af stjórnvöldum eða dómstólum.

Samkvæmt 5. gr. frumvarpsins (2. tölul. 3. efnismgr.) skal umboð bráðabirgðastjórnar fjármálafyrirtækis með heimild til greiðslustöðvunar haldast þar til einn mánuður er liðinn frá því að þeirri heimild lýkur. Laganefnd leggur til að núverandi skilaneftendum verði falið hlutverk slíkrar bráðabirgðastjórnar. Eftir samþykkt laganna geta skilaneftirnir/bráðabirgðastjórnirnar hver um sig lagt mat á hvort halda skuli áfram í greiðslustöðvun eða hvort sótt verði um slitameðferð. Slík málsmeðferð mun jafnframt falla vel að áður nefndri tilskipun og ekki mun vakna vafi á því að hún gildi á öllu EES-svæðinu. Laganefnd telur að leitast eigi við að koma fjármálastofnunum sem nú eru í greiðslustöðvun inn í það ferli sem frumvarpið leggur til og að forðast beri að láta sérreglur gilda um þær þar sem slíkt sé til þess fallið að ala á tortryggni gagnvart löggjafarvaldinu til frambúðar.

Að síðustu bendir laganefnd á eftirfarandi:

Í 7. gr. frumvarpsins segir eftirfarandi:

„Við slit fjármálafyrirtækis gilda sömu reglur og við gjaldþrotaskipti um gagnkvæma samninga þess og kröfur á hendur því að öðru leyti en því að dómsúrskurður um að það sé tekið til slita leiðir ekki sjálfkrafa til þess að kröfur á hendur því falli í gjalddaga.”

Almennt gjaldfalla allar kröfur þegar fyrirtæki er úrskurðað gjaldþrota og á grundvelli þess er kröfum lýst í þrotabú. Í frumvarpinu er ekki mælt fyrir um á hvaða öðrum tímavarki kröfur teljast gjaldfallnar en geymi samningar ekki heimildir til gjaldfellingar við slitameðferð viðkomandi fjármálafyrirtækis gæti þetta ákvæði haft þær afleiðingar að einhverjir kröfuhafar geti ekki gjaldfellt kröfur sínar þrátt fyrir að innköllun sé hafin en ekki er ljóst hvort þetta kunni að valda vandkvæðum í framkvæmd.

Þá telur laganefnd það álitamál hvort það samræmist meginreglum um hæfi að aðstoðarmaður í greiðslustöðvun verði sjálfkrafa skipaður í slitastjórn skv. lokamálslið II. kafla bráðabirgðaákvæða frumvarpsins. Hingað til hefur staða aðstoðarmanns við greiðslustöðvun leitt til hins gagnstæða þ.e. til sjálfkrafa vanhæfis, m.a. á grundvelli b-liðar 5. mgr. laga um meðferð einkamála nr. 91/1991. Er því álitamál hvort ofangreind regla frumvarpsins um sjálfkrafa skipun aðstoðarmanns í slitastjórn standist almennt viðurkenndar hæfisreglur. Má telja líklegt að upp kunni að koma þær aðstæður að aðstoðarmaðurinn þurfi í slitastjórn að endurskoða ákvarðanir sem hann tók sem aðstoðarmaður í greiðslustöðvun. Hlýtur það að teljast óæskilegt.

Af hálfu Laganefndar LMFÍ eru ekki gerðar frekari athugasemdir við framangreint frumvarp.

Virðingarfyllt,
f.h. Laganefndar Lögmannafélags Íslands

Eva B. Helgadóttir, hrl.

Alþingi
Erindi nr. P 136/1509
komudagur 31.3.2009

From: Ólafur Garðarsson [mailto:olafur@icelaw.is]
Sent: 31. mars 2009 13:49
To: Seima Hafliðadóttir
Subject: FW: Viðskiptanefnd

Sæl Selma.

Ég kom á fund viðskiptanefndar í morgun vegna frumvarps til laga um breytingar á l. nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fram á kvöld í gær var ég á netinu til að kynna mér framkomnar breytingartillögur. Ég varð því mjög undrandi þegar ég koma af fundinum í morgun og sá að enn ein breytingartillaga lá fyrir, nefnilega þskj. Nr. 858 en efni hennar þekkti ég auðvitað ekki fyrir fundinn. Steinunn Guðbjartsdóttir hrl sem sat fundinn einnig sagði mér að þessi tillaga hefði legið á borðinu og hefði hún séð hana þegar nokkuð var liðið á hann. Ég sá hana aldrei.

Í þessari tillögu er einkum einn liður sem ég vil einkum gera athugasemdir við og vil ég biðja þig að koma þeim áleiðis til viðskiptanefndar í ljósi ofangreinds.

- i) Þrátt fyrir að hafa ekki vitað að leggja ætti skilaneftarmenn af eftir 6 mánuði kom ég því skýrt frá mér að ef skipa ætti nýjar skilaneftarmenn þá tæki það nýja menn amk 4-5 mánuði að öðlast þá þekkingu sem skilaneftarmenn hafa. Núverandi skilaneftarmenn hjá Kaupþingi hafa komið fyrstir og farið síðastir flesta starfsdaga. Þeir stýra bankanum frá degi til dags. Undir þeim er einvala starfslið sem hefur unnið gífurlegt starf á undanförunum mánuðum. Eins og ég gat um eru engir bankastjórar eða framkvæmdastjóri yfir bankanum. Ekki einu sinni bankastjórn. Skilaneftarmenn hafa því þurft að setja sig inn í nánast öll mál bæði stór og smá. Það að kippa þeim út og setja aðra í staðinn hefur það í för með sér að öll sú þekking sem orðin er til hjá skilaneftarmönnum hverfur. Aðstoðarmönnum í greiðslustöðvun, sem er mitt hlutverk, er mun auðveldara að skipta út. Okkar hlutverk er eftirlitshlutverk fyrst og fremst.

Ég var spurður að því hvernig kröfuhöfum litist á umrætt frumvarp og svaraði ég því til að þeir teldu eins og ég sjálfur að almennt væri það mjög til bóta. En það var áður en ég vissi af því að það ætti að leggja núverandi skilaneftarmenn niður eftir 6 mánuði. Ég er búinn að tala við nokkra kröfuhafa í dag og finnst þeim þetta vægast sagt slæm tillaga. Eins og ég gat um á fundinum í morgun þá hefur tortryggni erlendra kröfuhafa minnkað með hverjum fundinum og þeir finna að það er verið að vinna af heilindum við það að hámarka verðmæti búans. Það að fá nýja menn að borðinu til að fást við jafn sérhæft verkefni og hér er raunin telja þeir ekki af hinu góða.

Kær kveðja,

Ólafur Garðarsson hrl.
Aðstoðarmaður Kaupþings í greiðslustöðvun.

Réttarfarsnefnd

*Alþingi
Erindi nr. P 136/1333
komudagur 19.3.2009*

Viðskiptanefnd Alþingis
Alþingishúsið við Austurvöll
150 Reykjavík

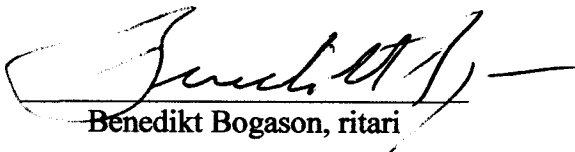
Reykjavík, 19. mars 2009.

Réttarfarsnefnd vísar til tölvubréfs viðskiptanefndar Alþingis, frá 17. mars sl., þar sem þess er farið á leit að réttarfarsnefnd skili umsögn um frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki (693 – 409. mál).

Réttarfarsnefnd tekur fram að þrír af nefndarmönnum tóku þátt undirbúningi málsins við samningu frumvarpsins.

Réttarfarsnefnd gerir ekki athugasemdir við frumvarpið.

Virðingarfyllst,
f. h. réttarfarsnefndar

Benedikt Bogason, ritari

Alþingi
Erindi nr. P 136/1441
komudagur 23.3.2009

From: Jóna Björk Guðnadóttir [mailto:jona@sff.is]
Sent: 23. mars 2009 23:04
To: Selma Hafliðadóttir
Cc: Elín Valdís Þorsteinsdóttir
Subject: slitafrumvarpið 409. mál umsögn SFF

Sæl Selma,

Hér að neðan eru athugasemdir sem SFF vilja gera í tengslum við slitafrumvarpið, 409. mál. Eins og fram kom á fundi nefndarinnar fyrir helgi telja SFF tilgang slitafrumvarpsins eðlilegan en samtökin vísa til athugasemda skilanefnda varðandi athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

SFF vilja nota tækifærið og gera athugasemdirnar sem þó varða ekki breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki heldur breytingar á gjaldprotalögum. Þar sem að málið varðar samt afleiðingar af slitum fjármálafyrirtækja má hugsa sér að reyna að splæsa svona lagabreytingu inn í slitafrumvarpið – þótt það varði breytingu á öðrum lögum. Mundi þá þýða að því yrði breytt í bandorm, sem er óvenjulegt eftir 1. umræðu en ekki fordæmalaust.

Ég sendi afrit til ritara allsherjarnefndar þar sem athugasemdirnar varða lög um gjaldprotaskipti.

Með góðri kveðju,
Jóna Björk Guðnadóttir

Hér eru smá þælingar um skuldajöfnuð við gjaldprotaskipti, en við teljum ástæðu til þess að breyta þeim reglum.

Núgildandi ákvæði í 100. gr. laga um gjaldprotaskipti um skuldajöfnuð leiðir í mörgum tilvikum til einkennilegra niðurstöðu í því ferli sem nú stendur yfir. Núverandi lög girða fyrir skuldajöfnun hafi krafa viðskiptavinar skuldarans orðið til 90 dögum fyrir gjaldprot. Auðsýnilega er tilgangur þessa ákvæðis að fyrirbyggja að kröfuhafar takist á hendur skuldbindingar gagnvart ógjaldfæru félagi í aðdraganda gjaldprotis beinlínis til þess að geta nýtt til skuldajafnaðar.

Má ljóst vera að óverulegur hluti, svo ekki sé fastar að orði kveðið, af viðskiptum einstaklinga og fyrirtækja við viðskiptabankana síðustu vikurnar fyrir hrun þeirra á rót að rekja til þess að kröfuhafi hafi viljað skapa sér stöðu til að geta nýtt skuldina til skuldajafnaðar. Virðist einnig býsna ósanngjarnt og óeðlilegt að gera algeran greinarmun á stöðu kröfuhafa sem eignast hafa kröfu sína fyrir og eftir þetta tímamark, en eiga að öðru leyti fullkomlega sambærilegar kröfur.

Enn fremur gera lögin engan greinarmun á því hvort krafan hafi orðið til í viðskiptum kröfuhafans við skuldarann eða hvort skuldarinn hafi fengið kröfuna framselda. Skiptir það verulegu máli, því framsalið er mun sterkari vísbending um að kröfunnar sé aflagð með skuldajöfnuð í huga. Danskur réttur gerir greinarmun að þessu leyti - 90 daga reglan gildir einvörðungu um kröfur sem þriðji maður hefur framselt kröfuhafanum.

Meðfylgjandi er dæmi um lagakvæði um skuldajöfnuð við gjaldþrotaskipti sem felur í sér annars konar nálgun (533. gr. bankarísku gjaldþrotaskiptalaganna “US Bankruptcy Code”). Þar er skuldajöfnuður heimilaður fram að “frestdegi”, nema krafan hafi verið framseld kröfuhafanum af öðrum en skuldaranum minna en 90 dögum fyrir gjaldþrotið, enda hafi skuldarinn þá verið orðinn ógjaldfær eða krafan verið framseld til að skapa rétt til skuldajöfnuðar. Í þessu ákvæði er sem sagt gert ráð fyrir skuldajöfnuði vegna krafna sem verða til allt fram á frestdag, nema atvik bendi til þess að tilurð þeirra sé “suspect”.

Breyting í þessa veru á íslenskum lögum myndi leiða til þess að sambærileg mál fengu sams konar meðferð í slitameðferð viðskiptabankanna. Virðist þetta allt eins geta átt heima í 7. gr. frumvarpsins sem fjallar um meðferð krafna. Er það ákvæði reyndar óljóst varðandi skuldajöfnuð, því tekið er fram að kröfur falli ekki sjálfkrafa í gjalddaga við slitameðferð, en gjalddagi krafna er vitaskuld forsenda skuldajöfnuðar.

553. Setoff

(a) Except as otherwise provided in this section and in sections 362 and 363 of this title, this title does not affect any right of a creditor to offset a mutual debt owing by such creditor to the debtor that arose before the commencement of the case under this title against a claim of such creditor against the debtor that arose before the commencement of the case, except to the extent that—

(1) the claim of such creditor against the debtor is disallowed;

(2) such claim was transferred, by an entity other than the debtor, to such creditor—

(A) after the commencement of the case; or

(B)

(i) after 90 days before the date of the filing of the petition; and

(ii) while the debtor was insolvent (except for a setoff of a kind described in section 362

(b)(6), 362 (b)(7), 362 (b)(17), 362 (b)(27), 555, 556, 559, 560, or 561); or

(3) the debt owed to the debtor by such creditor was incurred by such creditor—

(A) after 90 days before the date of the filing of the petition;

(B) while the debtor was insolvent; and

(C) for the purpose of obtaining a right of setoff against the debtor (except for a setoff of a

kind described in section 362 (b)(6), 362 (b)(7), 362 (b)(17), 362 (b)(27), 555, 556, 559, 560, or 561).

Alþingi
Erindi nr. P 136/1440
komudagur 24.3.2009

23. mars 2009
Sf-50460

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Efni: Frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með síðari breytingum, þskj. 693 – 409. mál.

Vísað er til bréfs viðskiptanefndar Alþingis, dags. 17 mars sl., þar sem óskað er eftir umsögn Seðlabanka Íslands um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með síðari breytingum.

Með frumvarpinu eru lagðar til breytingar á XII. kafla laganna um endurskipulagningu fjárhags fjármálafyrirtækja, slit þeirra og samruna við önnur fjármálafyrirtæki.

Afhending fjármálafyrirtækis til bráðabirgðastjórnar

Í 5. gr. frumvarpsins er lögð til breyting á 100. gr. a sem lögleidd var með lögum nr. 125/2008. Eins og fram kemur í athugasemdum með frumvarpi þessu var ákvæðum laga nr. 125/2008 ekki ætlað að gilda til frambúðar enda var verið að bregðast við mjög óvenjulegu ástandi. Í 5. gr. frumvarpsins er kveðið á um reglur um heimild Fjármálaeftirlitsins til að skipa fjármálafyrirtæki, sem eftir því leitar, bráðabirgðastjórn. Seðlabankinn tekur undir að þörf sé á ákvæði af þessu tagi til frambúðar.

Sú staða getur komið upp að fjármálafyrirtæki tilkynni Fjármálaeftirlitinu ekki um versnandi stöðu. Stjórnendur fyrirtækisins gera Fjármálaeftirlitinu ekki viðvart um málefni sem þeir hafa vitneskju um að hafi úrslitapýðingu fyrir áframhaldandi rekstur félagsins. Fjármálaeftirlitið kann e.t.v. að sjá við yfirferð skýrsluskila að staðan er orðin óviðunandi eða slíkt kemur fram í tengslum við eftirlitsheimsókn. Þrátt fyrir þetta ber að hafa hugfast að fjárhagsstaða fjármálafyrirtækis getur breyst á mjög skömmum tíma til hins verra. Seðlabankinn telur því að skerpa megi á orðalagi 1. ml. 1. mgr. og í stað orðsins “getur” stjórn þess upp á sitt einsdæmi leitað eftir því við Fjármálaeftirlitið, komi orðið “beri” stjórn þess.

Réttaráhrif dómsúrlausnar um slitameðferð

Í II. – IV. kafla laga nr. 90/1999, um öryggi greiðslufyrirmæla í greiðslukerfum er kveðið á um réttaráhrif þess að bú fjármálafyrirtækis

SEÐLABANKI ÍSLANDS

KALKOFNSVEGI 1 · 150 REYKJAVÍK

SÍMI: 569 9600 · NETFANG: sedlabanki@sedlabanki.is · BRÉFASÍMI: 569 9605

sem er þátttakandi í greiðslukerfi er tekið til gjaldþrotaskipta. Í 4. gr. laganna segir m.a. að öll greiðslufyrirmæli, svo og greiðslujöfnun, skuli vera að öllu leyti bindandi gagnvart þriðja manni, jafnvel þó að bú þátttakanda sem fyrirmælin gaf sé tekið til gjaldþrotaskipta, enda séu fyrirmælin komin til greiðslukerfisins áður en úrskurður um gjaldþrot er kveðinn upp. Í 5. gr. segir að uppgjörsaðili annist efndalok greiðslufyrirmæla í greiðslukerfi og að allar innstæður eða verðbréf á uppgjörsreikningum eða lántökuréttindi honum tengd sé uppgjörsaðila heimilt að nota til uppgjörs skuldbindinga þátttakanda gagnvart greiðslukerfi á þeim degi sem gjaldþrotaskipti hefjast. Í 9. gr. segir að um veðtryggingu sem veitt er í rafréfum, eða erlendum verðbréfum sem eru rafrænt skráð á viðurkenndan hátt að lögum, skuli að öllu leyti fara fram samkvæmt lögum þess ríkis þar sem rafræn skráning verðbréfa fer fram.

Lög nr. 90/1999 eru innleiðing á tilskipun 98/26/EB¹ um endanlegt uppgjör í greiðslukerfum og telur Seðlabankinn nauðsynlegt að væntanleg breyting á lögum nr. 161/2002 raski ekki gildi þessara ákvæða. Æskilegt væri að þetta kæmi fram í lagatextanum.

Tilkynning um slitameðferð

Í 6. gr. laga nr. 90/1999 er kveðið á um að hafi bú þátttakanda verið tekið til gjaldþrotaskipta skuli héraðsdómari tilkynna það þegar í stað til Fjármálaeftirlitsins og Seðlabanka Íslands, með símskeyti, símbréfi eða rafrænum hætti. Í 3. mgr. 99. gr. laga 161/2002 með síðari breytingum er hins vegar eingöngu kveðið á um að dómstóll skuli sjá til þess að Fjármálaeftirlitinu verði tilkynnt þegar í stað um framkomna beiðni lánastofnunar um heimild til greiðslustöðvunar eða til að leita nauðasamnings. Fullt samræmi virðist því ekki vera þarna á milli laga og æskilegt væri að þetta kæmi fram með beinum hætti í væntanlegri breytingu á lögum nr. 161/2002.

Fjárhagslegar tryggingarráðstafanir

Með lögum nr. 46/2005 um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir var tilskipun 2002/47/EB² innleidd í íslenskan rétt. Í 6. gr. þeirra laga er að finna sérákvæði um áhrif gjaldþrotaskipta og skuldajöfnuð til uppgjörs. Í 1. mgr. 7. gr. frumvarpsins segir að við slit fjármálafyrirtækis gildi sömu reglur og við gjaldþrotaskipti um gagnkvæma samninga þess og kröfur á hendur því að öðru leyti en því að dómsúrskurður um að það sé tekið til slita leiðir ekki sjálfkrafa til þess að kröfur á hendur því falli í gjalddaga. Seðlabankinn telur

¹ Directive 98/26/EC of the European Parliament and of the Council of 19 May 1998 on settlement finality in payment and securities settlement systems.

² Directive 2002/47/EC of the European Parliament and of the Council of 6 June 2002 on financial collateral arrangements.

mikilvægt að skýrt sé að væntanleg breyting á lögum nr. 161/2002 raski ekki gildi þessara ákvæða. Æskilegt væri að þetta kæmi fram í lagatextanum.

Meginatriði frumvarpsins eru nýjar reglur um slitameðferð fjármálafyrirtækja. Gert er ráð fyrir að skipuð verði sérstök slitastjórn sem hefur um flest sömu heimildir og skiptastjóri þrotabús. Slitastjórnin skal hafa að markmiði að fá sem mest fyrir eignir fjármálafyrirtækis, þar á meðal með því að bíða eftir efndatíma krafna fremur en að koma þeim fyrir í verð. Gert er ráð fyrir því að gefin verði út innköllun þar sem kröfuhöfum gefst kostur á að lýsa kröfum sínum til slitastjórnar. Þá munu kröfuhafar með samsvarandi hætti og við gjaldþrotaskipti geta gætt hagsmuna sinna og átt þess kost að bera ágreining um réttmæti krafna sinna og um ákvarðanir og ráðstafanir slitastjórnar undir dómstóla. Með frumvarpinu er verið að koma á mótis við þær athugasemdir sem kröfuhafar haf gert eftir bankahrunið og gera ferlið við slit bankanna gegnsærra.

Seðlabanki Íslands styður að frumvarpið nái fram að ganga.

Virðingarfyllst,
SEÐLABANKI ÍSLANDS

Arnór Sighvatsson
aðstoðarbankastjóri

Sigríður Logadóttir
aðallögfræðingur

Alþingi
Erindi nr. P 136/1439
komudagur 23.3.2009

From: Erla Svanhvít Árnadóttir [mailto:erla.svanhvit.arnadottir@glitnirbank.com]
Sent: 23. mars 2009 15:24
To: Selma Hafliðadóttir
Cc: Þórdís Bjarnadóttir; Steinunn Guðbjartsdóttir
Subject: Athugasemdir við frumvarp til breytinga á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki

409. mál

Í framhaldi af umræðum á fundi viðskiptanefndar sl. fimmtudag Skilanefnd Glitnis Banka hf. og aðstoðarmaður bankans á greiðslustöðvunartímabili vilja koma eftirfarandi athugasemdum á framfæri við fyrirbyggjandi lagafrumvarp:

1. Að verkaskipting skilanefndar og slitastjórna verði afmarkað nánar. Það mætti gera með því að bæta í II lið 3. tl. bráðabirgðaákvæðis eftirfarandi tilvísunum:
 - a. 1 og 2. mgr. 103 gr. a.
 - b. 1. ml. 3. mgr. og 2. ml. að orðunum “og boða til kröfuhafafundar”.
 - c. 4. ml. 3. mgr. 103. gr.
 - d. 1. og 2. ml. 4. mgr.
 - e.
2. Lagt er til að sett verði inn ákvæði þar sem fram komi að skilanefndarmenn, slitastjórnamenn og aðstoðarmaður á greiðslustöðvunartímabili verði ekki bótaskyldir vegna ákvarðana sinna og aðgerða nema um sé að ræða brot af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Sambærilegt ákvæði var í 4. mgr. 98. gr. laga um fjármálafyrirtæki hvað varðar aðstoðarmann á greiðslustöðvunartímabili en frumvarpið gerir ráð fyrir að það verði fellt úr gildi. Lögð er áhersla á að þeir hagsmunir sem um ræðir í tilviki bankanna eru umtalsvert meiri en í nokkrum öðrum fyrirtækjum og að mati skilanefndar eðlilegt að taka tillit til þess.

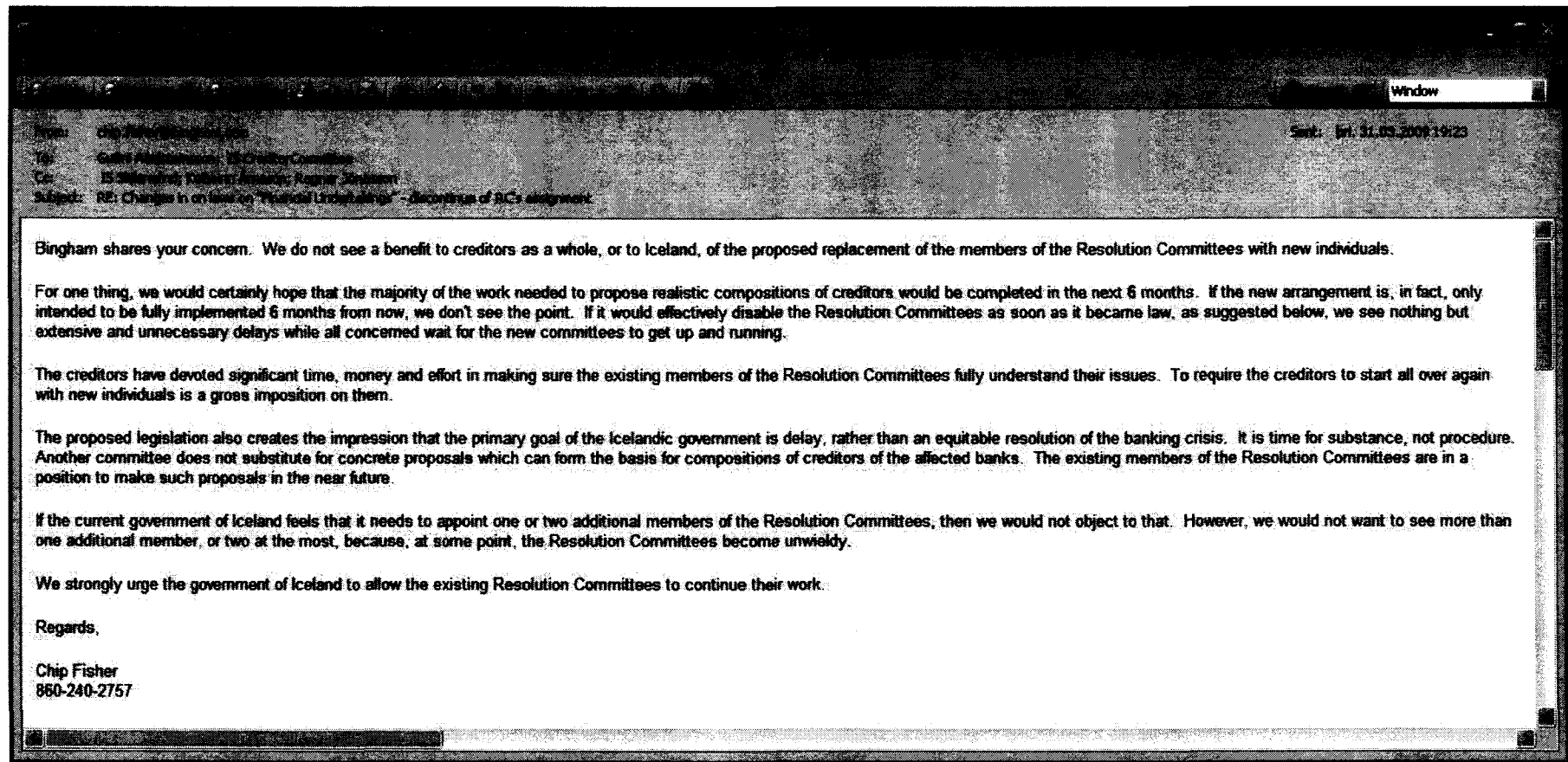
Gott væri að þú staðfestir móttöku þessa tölvupósts.

Með kveðju,

Erla S. Árnadóttir
Meðlimur skilanefndar Glitnis Banka hf.
Member of the Resolution Committee of Glitnir Bank hf.

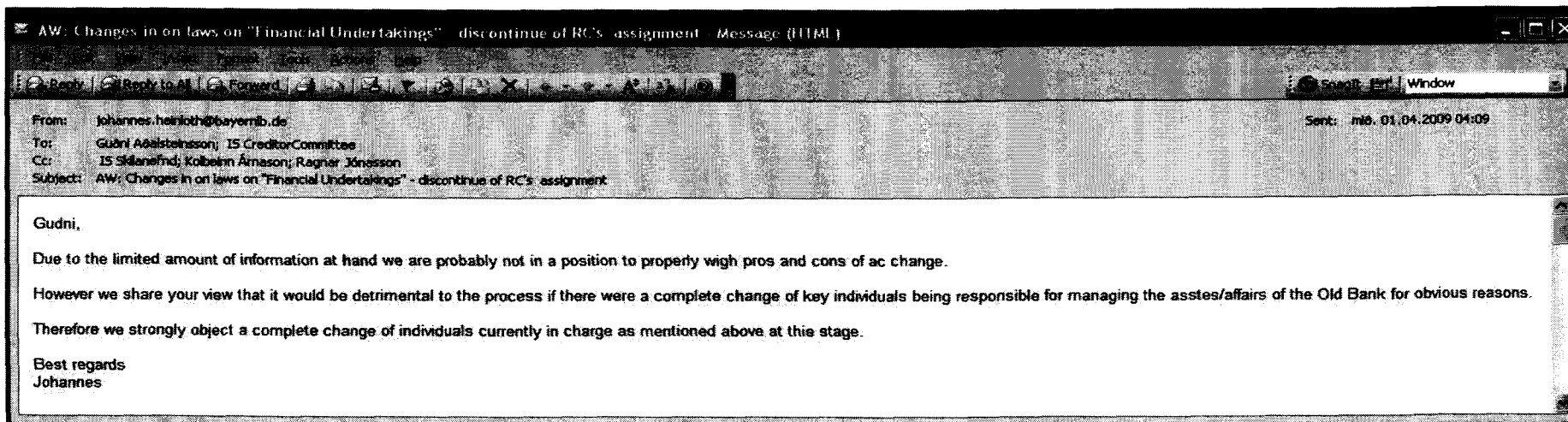
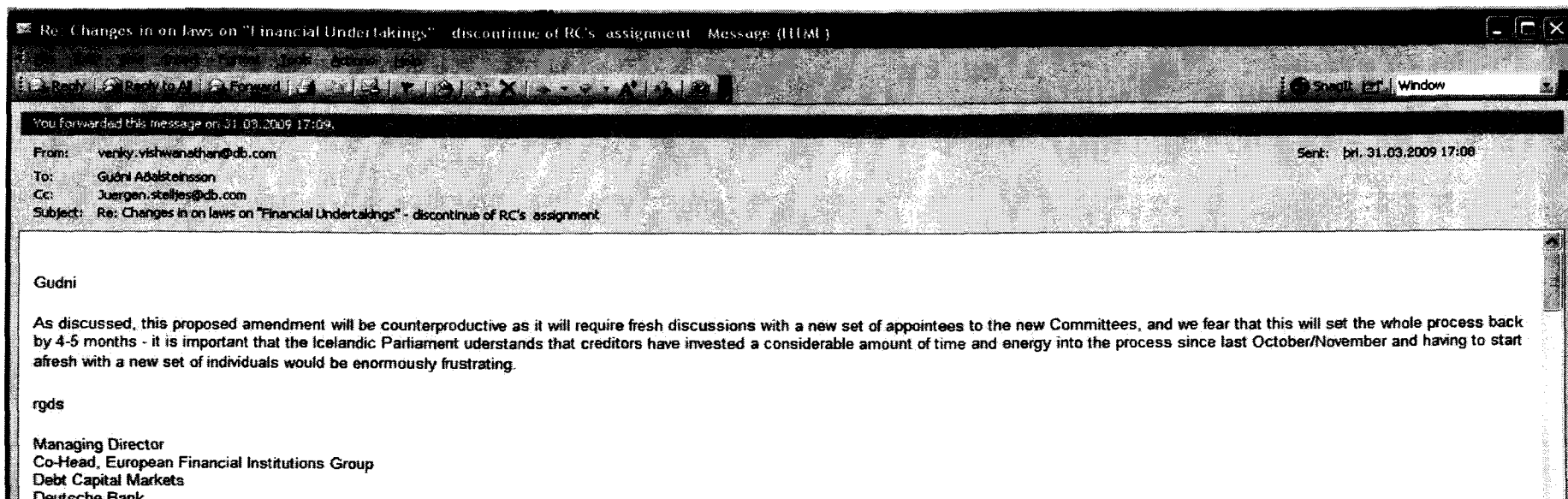
Hér að neðan má sjá viðbrögð stærstu lánadrottna og helstu ráðgjafa Kaupþings við breytingartillögunni á frumvarpi um fjármálafyrirtæki sem lögð var fram 30. mars sl. þar sem lagt var til að skilanefnd ljúki störfum 6 mánuðum eftir að lögin ganga í gegn og slitastjórn taki við.

Bingham er bandarískt lögfræðifyrirtæki sem starfar fyrir hönd fjölmargra af stærstu skuldabréfaeigendum bankans:

Alþingi
Erindi nr. P 136/1516
komudagur 1.4.2009

Þýsku fjármálafyrirtækin, Deutsche Bank og Bayern LB eru á meðal stærstu lánveitenda og skuldabréfaeigenda bankans:

Morgan Stanley er einn helsti ráðgjafi bankans og breska fjármálafyrirtækið Lloyds TSB er á meðal stærstu lánveitenda bankans:

RE: Changes in laws on "Financial Undertakings" - discontinue of RC's assignment - Message (HTML)

File Edit View Insert Format Tools Actions Help

Reply Reply to All Forward

SnapIt Window

From: Hofacker, Karsten (IBD) [Karsten.Hofacker@morganstanley.com] Sent: þri. 31.03.2009 18:24
To: Guðni Aðalsteinsson
Cc: Hepburn, John (IBD); Turowski, Dieter (IBD); Lindquist, Jakob (IBD); Cunningham, Michael (IBD); dominic.mccahill@weil.com
Subject: RE: Changes in laws on "Financial Undertakings" - discontinue of RC's assignment

Gudni,

Morgan Stanley fully agrees with the issues raised by the Resolution Committee below regarding the proposed changes in responsibility. Furthermore, if a new winding-up Board will need to be put in place and thereby the mandate of the current Resolution Committee will be effectively withdrawn, we expect that this would

- undermine the trust of creditors in the Icelandic system and the current restructuring process in Iceland
- likely lead to a further time delay in discussions between the Government and the Old Banks and its creditors for the recapitalization of the New Banks
- reduce the likelihood of achieving an agreement in the restructuring of the New Banks through the Resolution Committee and the creditors of the Old Banks organized through the Informal Creditor Committee given the loss in trust. As a consequence, currently contemplated solutions of equity investments in the New Banks by creditors/ Old Banks will become increasingly unlikely to find the creditor support and further jeopardize future support of the New Banks by the international creditor community.

We encourage the Parliament to consider instead a solution which would allow the Resolution Committee to remain in charge of the current process and develop a restructuring plan to be approved by creditors which allows creditors to maximize the value of their remaining assets.

Best,
Karsten Hofacker

Karsten Hofacker, Vice President
Morgan Stanley | Investment Banking Division

RE: Changes in on laws on "Financial Undertakings" discontinue of RC's assignment Message (HTML)

File Edit View Insert Format Tools Actions Help

Reply Reply to All Forward

SnapIt Window

You replied on 01.04.2009 06:21

From: russell.harvey@lloydstsb.co.uk Sent: mið. 01.04.2009 06:17
To: Guðni Aðalsteinsson
Cc: richard.conway@lloydstsb.co.uk
Subject: RE: Changes in on laws on "Financial Undertakings" - discontinue of RC's assignment

Gudni

It was good to speak yesterday. It is not surprising that changes are proposed, we have come to learn that laws and procedures change frequently in Iceland, not always for the benefit of the creditors.

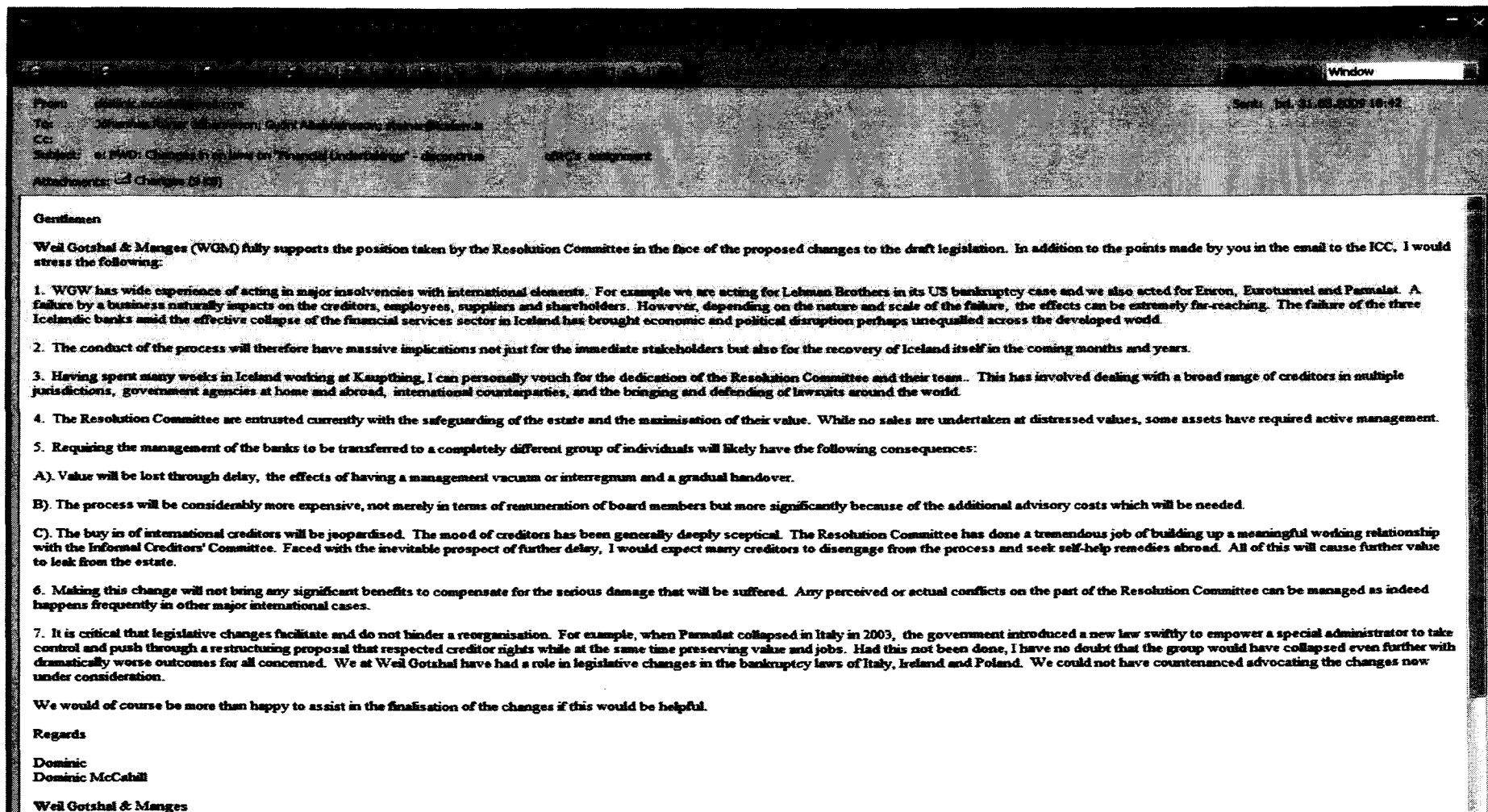
We share a concern that this process may change, but without full sight of the objectives it is difficult to be too objective. It will be no surprise that we are frustrated with the pace of the RC progress at times, and that on several occasions our collective voice (as creditors) seems to be overlooked or ignored.

That being said, replacement of the RC in its whole, and the possibility of de-railing the Morgan Stanley process is something we would find unattractive. The very term "winding-up" suggests an accelerated process, and whilst things are much slower than we would all like, a change that damages value for creditors is not something we would welcome.

Best
Russell

Russell Harvey
Relationship Director | Business Support

Alþjóðlega lögfræðifræðifyrirtækið Weil Gotshal & Manges er helsti lögfræðiráðgjafi bankans:

Alþingi
Erindi nr. P 136/1514
komudagur 31.3.2009

Viðskiptanefnd Alþingis
b.t. Álfheiður Ingadóttir, formaður
150 Reykjavík

Reykjavík, 31. mars 2009

Skilanefnd Kaupþings vísar til frumvarps til laga um breytingar á lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum, sem nú liggur fyrir Alþingi og fundar fulltrúa skilanefndar ásamt fleirum með viðskiptanefnd. Skilanefndin vill með erindi þessu ítreka athugasemdir þær sem settar voru fram á áður nefndum fundi auk þess að gera athugasemdir við þær breytingatillögur sem lagðar hafa verið til við frumvarpið af viðskiptanefnd Alþingis.

Áður en lengra er haldið ber að taka skýrt fram að skilanefnd Kaupþings tekur almennt undir mikilvægi þess að breyta þurfi núgildandi lögum til að búa til skýran og virkan farveg fyrir fjármálafyrirtæki, sem lenda í miklum vandræðum í rekstri sínum. Hefur það verið skoðun skilanefndar allt frá upphafi að slíkar breytingar séu nauðsynlegar til að taka á hugsanlegum vandamálum til framtíðar. Hins vegar þurfi að viðhafa mikla varfærni við breytingar hvað varðar þau fjármálafyrirtæki, sem þegar hafa verið tekin yfir á grundvelli svokallaðra neyðarlaga svo að sú vinna sem unnin hefur verið undanfarna mánuði fari ekki forgörðum. Ekki síður með hliðsjón af erlendum kröfuhöfum, sem telja að nóg sé komið af breytingum og kjósa frekar skýrt og einfalt ferli..

Skilanefnd Kaupþings banka hf. telur að frumvarp þetta feli í sér margskonar mikilvægar réttarbætur, sem fjármálafyrirtæki myndi njóta við slitameðferð (e. winding-up) sem ekki nýtur við núverandi aðstæður, svo sem virkjun riftunarákvæða gjaldþrotaskiptalaga, innköllunarferli, rýmri heimildir til ráðstöfunar eigna, möguleika til hlutagreiðslu til kröfuhafa o.s.frv. Allir þessir þættir er mikilvægir og jafnframt jákvæð skref varðandi íslenskt lagaumhverfi á þessu sviði. Engu að síður eru ákveðnir þættir í frumvarpinu sem skilanefndin telur að þurfi að breyta og verður að þeim vikið hér á eftir.

Í 5. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að bráðabirgðastjórn á grunni 100. gr. a hafi 3 mánuði til að taka afstöðu til þess í hvaða ferli beri að beina því fjármálafyrirtæki sem henni hefur verið falið að stjórna. Vert er að benda á að 3 mánuðir eru skammur tími þegar um er að ræða verkefni eins og að taka yfir fjármálafyrirtæki í fullum rekstri. Af reynslu skilanefndar er ljóst að þessi tímarammi dugar ekki til mikils meira en að átta sig á stöðu mála og öðlast þekkingu til að geta unnið af einhverri vissu að málefnum fyrirtækisins. Sérstaklega er þó vert að benda á að í 6. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að í því tilfelli sem óskað er slitameðferðar skuli á ný skipa 3-5 manna skilastjórn til að taka við stjórn fjármálafyrirtækisins. Slíkt fyrirkomulag getur beinlínis unnið gegn hagsmunum kröfuhafa og vinnur gegn megintilgangi frumvarpsins. Jafnframt telur skilanefnd liggja fyrir að umboð slíkrar bráðabirgðastjórnar væri mjög takmarkað enda um skammtímaverkefni að ræða en nauðsynlegt er að umboð slíkrar stjórnar sé skýrt. Í ljósi reynslunnar telur skilanefnd Kaupþings að ekki sé ráðlegt að skipta um stjórn fjármálafyrirtækis tvisvar sinnum á 3 mánuðum og að slíkar breytingar geti ekki orðið til annars en tjóns fyrir fyrirtækið og kröfuhafa þess.

Er því lagt til að frumvarpinu verði breytt með þeim hætti að gert sé ráð fyrir að bráðabirgðastjórn taki við sem skilastjórn komi til þess síðar í ferlinu. Þetta er nauðsynlegt til að markmiðum laganna um endurskipulagningu fjármálafyrirtækisins nái fram að ganga. Er í þessu sambandi lagt til að Fjármálaeftirlitinu verði gert að hafa hæfisskilyrði þau sem aðilum

sem taka eigi sæti í slitastjórn í huga, þegar hún velur aðila til setu í bráðabirgðastjórn. Jafnframt er lagt til að héraðsdómur skuli skipa þá aðila sem sæti hafa átt í bráðabirgðastjórn fyrirtækis í slitastjórn þess fyrirtækis nema héraðsdómur telji sýnt að umræddir aðilar uppfylli ekki hæfisskilyrði en störf þeirra í bráðabirgðastjórn hafi ekki áhrif á hæfi þeirra t.d. með því að 6. tl. 2. mgr. 75. gr. 1. 21/1991 eigi ekki við um bráðabirgðastjórnir við skipun slitastjórnar

Skilanefnd Kaupþings gerir enn fremur athugasemdir við 4. mgr. 9. gr. frumvarpsins sem gerir ráð fyrir því að slitastjórn skuli krefjast þess að bú fjármálafyrirtækisins sé tekið til gjaldþrotaskipta þegar ljóst sé að eignir fjármálafyrirtækis nægi ekki til að standa að fullu við skuldbindingar þess og slitastjórn telji sýnt að ekki verði forsendur til að leita nauðasamnings eða frumvarp að honum hefur ekki fengist samþykkt eða hafnað hefur verið kröfu um staðfestingu hans. Kröfu um gjaldþrotaskipti getur kröfuhafi einnig lagt fram á sama grunni. Telur skilanefnd að með þessu sé það svigrúm sem 8. gr. frumvarpsins er ætlað að veita slitastjórnnum til að fá sem mest fyrir eignir fjármálafyrirtækisins, meðal annars með því að biða eftir þörfum eftir efndatíma á útistandandi kröfum fremur enn að koma þeim fyrr í verð sé mjög takmarkað. Má jafnvel ganga svo langt að segja að með þessu sé fyrirkomulaginu sem ætlað er að koma á fót sé kastað fyrir róða, enda bindur ákvæðið hendur slitastjórnar, þ.e. ef forsendur eru ekki fyrir hendi fyrir nauðasamningum ber þá þegar að óska eftir gjaldþrotaskiptum.

Skilanefnd telur að eðlilegra sé í þessu sambandi að miða skyldur slitastjórnar við inntak umræddrar 8. gr. Þannig yrði slitastjórn skylt að krefjast þess að bú fjármálafyrirtækisins verði tekið til gjaldþrotaskipta þegar ljóst sé að hagsmunum kröfuhafa sé ekki betur borgið með aðgerðum slitastjórnar á grunni heimilda hennar enn að setja fjármálafyrirtækið í gjaldþrot þar sem svigrúm til að biða með sölu eigna er takmarkaðra.

Skilanefnd Kaupþings telur að bráðabirgðaákvæði frumvarpsins, sem fjalla um þau fjármálafyrirtæki sem þegar hefur verið skipuð slitastjórn og fengið hafa greiðslustöðvun, séu ekki nægjanlega skýr. Skipting verkefnum milli mismunandi aðila sem að mörgu leyti skarast og er skipanin þannig til þess fallin að valda erfiðleikum í framkvæmd. Skipan þessara aðila og hlutverk er einnig með mismunandi hætti og má leiða að því líkum að þetta kunni að valda vafa þegar frumvarpið er skýrt með hliðsjón af viðkomandi tilskipunum ESB á umræddu sviði og stefni þar með þeirri vernd sem því er ætlað að veita í öðrum EES löndum í hættu. Er í þessu sambandi sérstaklega vísað til tilskipunar 2001/24/EB um endurskipulagningu og slit lánastofnana. Telur skilanefnd að breytingatillögur viðskiptanefndar Alþingis séu til þess fallnar að flækja enn þetta fyrirkomulag með því að ætla þeim aðila sem nú gegnir hlutverki aðstoðarmanns í greiðslustöðvun tvíþætt verkefni í því ferli sem lagt er upp með.

Þá telur skilanefndin að bráðabirgðaákvæðin skapi ekki þann sveigjanleika sem nauðsynlegur er þegar fjallað er um þau fjármálafyrirtæki sem um ræðir og þá mjög svo ólíku stöðu sem þau eru í. Skilanefnd telur að betur færi á því að gera bráðabirgðaákvæðin þannig úr garði gerð að þessum fjármálafyrirtækjum verði gert kleift að nýta sér þau úrræði sem frumvarpið gerir ráð fyrir að verði fyrir hendi til framtíðar.

Skilanefndin leggur því til, að þeirri forsendu gefinni að þær breytingar sem lagðar eru til hér að framan, nái fram að ganga, að bráðabirgðaákvæði I kveði á um að við gildistöku laganna taki skilanefndir við hlutverki bráðabirgðastjórna fjármálafyrirtækja í greiðslustöðvun sbr. 2. tl. 5. gr. frumvarpsins.

Með þessari breytingu geta þau fjármálafyrirtæki sem þannig er ástatt um ákveðið að vera áfram í greiðslustöðvun og tæki skilanevnd þá við hlutverki og nafni bráðabirgðastjórnar. Jafnframt mundi aðstoðarmaður í greiðslustöðvun halda sínu hlutverki á meðan greiðslustöðvun stæði eða að hámarki í 24 mánuði sbr. 2. mgr. 10. gr. frumvarpsins.

Hjá þeim fjármálafyrirtækjum sem svo háttar að nauðsyn er talin á að fara í slitastjórn er unnt að óska hennar enda uppfylli fjármálafyrirtækið skilyrði laganna um slitameðferð.

Með þessu er umræddum fjármálafyrirtækjum tryggt sama umhverfi og gert er ráð fyrir til framtíðar og jafnframt er í mjög litlu vikið frá þeim reglum sem þar er gert ráð fyrir. Má ætla að jafnframt því að skapa svigrúm og festu í framkvæmd sé þessi leið best til þess fallin að tryggja rétta innleiðingu viðeigandi tilskipana ESB og sátt meðal kröfuhafa. Með þeim breytingum sem skilanevnd Kaupþings leggur til er líka tryggt að gerðar séu sem minnstar breytingar frá núverandi fyrirkomulagi, sem kröfuhafar eru farnir að skilja og þekkja í dag.

Telji viðskiptanevnd ekki mögulegt að fallast á fyrrnefnd rök þá vill skilanevnd Kaupþings leggja áherslu á að fella beri niður breytingatillögu viðskiptanevndar merkt c.

Skilanevnd Kaupþings telur að breytingatillögu viðskiptanevndar Alþingis við 3. tölul. ákvæðis II til bráðabirgða sé til þess fallin að valda miklu tjóni þar sem hún skapar óvissu um skipan mála innan umræddra fjármálafyrirtækja á því 6 mánaða tímabili sem lagt er til að skilanevnd og slitastjórn starfi saman. Er enda ljóst að engum er í raun falin ábyrgð á þessu tímabili á stórum hluta þeirra verkefna sem ætlunin er að úthluta á grundvelli laganna. Er í þessu sambandi enn vert að ítreka mikilvægi þess að hagsmunir erlendra kröfuhafa séu hafðir að leiðarljósi. Skilanevnd Kaupþings hefur rætt þessa breytingatillögu við óformlega nefnd kröfuhafa, sem mynda meirihluta kröfuhafa Kaupþings og var það samdóma álit þeirra að mikil vinna færi forgörðum með að skipta um aðila á þessum tímamarki.

Skilanevnd Kaupþings vill að lokum taka fram að hún telur að tillaga viðskiptanevndar um nýjan d. lið við áðurnefnt bráðabirgðaákvæði geti mögulega stuðlað að því að sá kostnaður sem þegar er til kominn vegna kostnaðar af skilanevndum við greiðslustöðvun falli á ríkissjóð. Skilanevnd Kaupþings hefur verið þeirrar skoðunar frá upphafi að allur kostnaður sem fellur til vegna starfa skilanevndar og þá sérstaklega í tengslum við greiðslustöðvun eigi að falla á viðkomandi fjármálafyrirtæki. Telur skilanevnd ákvæði laga 125/2008 skýr hvað þetta varðar, en í 10. mgr. 5. gr. laganna segir:

„Ríkissjóður ber ábyrgð á kostnaði af framkvæmd aðgerða Fjármálaeftirlitsins á grundvelli greinar þessarar, þar með talið skiptakostnaði ef til slíks kostnaðar stofnast.“

Skilanevnd hefur talið að ákvæðið sé þannig úr garði gert að ef eignir fjármálafyrirtækja hrökkvi ekki til greiðslu á þessum kostnaði beri ríkissjóður ábyrgð á því sem útaf standi en ekki öðru enda sá skilningur í samræmi við ákvæði laga um gjaldþrotaskipti. Hefur skilanevnd Kaupþings ítrekað bent á þennan skilning sinn við stjórnvöld.

Leggur skilanevnd því til að nýtt ákvæði d. liðar verði orðað með þeim hætti eða getið í lögskýringargögnum sá vilji lögjafans að umræddur kostnaður falli allur á fjármálafyrirtækið frá þeim degi sem hverri þeirra var skipuð skilnefnd.

Undirritaður er reiðubúinn að koma á fund viðskiptanevndar til að skýra fyrrnefnd rök skilanevndar Kaupþings ef þess er óskað.

Virðingarfyllt,
Steinar Þór Guðgeirsson,
Formaður skilanevndar Kaupþings banka hf.

Alþingi
Erindi nr. P 136/1524
komudagur 6.4.2009

Alþingi
b.t. Viðskiptanefndar
selmah@althingi.is

Reykjavík 3. apríl 2009

Varðar: Mál nr. 409. Frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki, með síðari breytingum.

Skilanefnd SPRON vill koma eftirfarandi á framfæri við viðskiptanefnd vegna ofangreinds frumvarps.

Skilanefnd SPRON var skipuð skv. bréfi Fjármálaeftirlitsins dags. 21. mars sl. Frá þeim tíma hefur skilanefndin unnið að málefnum tengdum SPRON. Skilanefndin starfar sem bráðabirgðastjórn skv. 1. gr. frumvarpsins og hefur ekki sótt um greiðslustöðvun til dómstóla.

Skv. fyrirbyggjandi frumvarpi þá er skv. II.kafli ákvæða til bráðabirgða gert ráð fyrir því að fjármálafyrirtæki sem svo er ástatt um eins og skilanefnd SPRON er, hafi tvo kosti.

Annars vegar að starfa sem bráðabirgðastjórn utan greiðslustöðvunar í þrjú mánuði frá skipan hennar en þá lýkur yfirráðum skilanefndar sjálfkrafa nema skilyrði 1-3 t.l. 5. gr. frumvarpsins eigi við.

Hins vegar að sækja um greiðslustöðvun og þá sýnist skilanefnd að um leið og slíkt gerist þá eigi skilanefnd að óska eftir því við héraðsdóm að skipuð verði sérstök slitastjórn skv. 4. t.l. II. kafli ákvæða til bráðabirgða.

Skv. breytingatillögu sem kynnt er í nefndaráliti þá kemur einnig fram að skilanefnd á að starfa með nýrri slitastjórn í allt að sex mánuði frá skipunartíma skilanefnda. Lýkur líftíma skilanefndar þá en slitastjórn stýrir fyrirtækinu eða búinu.

Athugasemdir skilanevndar SPRON lúta að því að skilanevndin telur með öllu ófært að geta ekki sóst eftir þeirri vernd sem felst í greiðslustöðvun án þess að þá verði skipuð ný og sérstök slitastjórn sem starfi ásamt skilanevnd að nánar tilgreindum verkefnum.

Skilanevnd SPRON var eins og áður er komið fram stofnuð þann 21. mars sl. Skilanevnd hefur þannig nýtekið við störfum. Skilanevnd hefur unnið að margvíslegum málefnum sem þarfnast tafarlausra aðgerða og þarf að geta unnið á öruggan hátt í því skyni að geta sinnt sínum skyldum og verndað hagsmuni fyrirtækisins.

Skilanevnd telur ófært að ný slitastjórn sé skipuð þegar að svo er ásett um eins og er um skilanevnd SPRON að hún hefur nýlega verið skipuð og hafið störf. Skilanevnd SPRON telur að umrætt frumvarp taki fyrst og fremst til stöðunnar eins og hún er í viðskiptabönkunum þremur en eigi alls ekki við um stöðu skilanevndar SPRON og hvað þá ef að aðrir og minni sparisjóðir færu sömu leið. Getu má þess að eignasafn SPRON er að langmestu leyti innanlands, eða um 98,5% af heildareignasafni og gildir án efa slíkt hið sama um aðra sparisjóði.

Þá sér skilanevnd SPRON ekki tilganginn með því, eins og ástatt er um skilanevnd SPRON, að tvær nevndir, skilanevnd og slitanevnd starfi saman, nánast frá fyrsta degi, og eftir sex mánuði skv. breytingatillögu, hætti önnur störfum en hin haldi áfram. Höfum við ekki í okkar störfum orðið varir við skilning á þessari tilhögun t.d. frá erlendum kröfuhöfum og teljum frumvarpið til þess fallið, án breytinga, að valda óvissu gagnvart kröfuhöfum og glundroða gagnvart starfsmönnum og viðskiptavinum.

Skilanevnd SPRON leggur til að frumvarpinu verði breytt þannig að það nái ekki til fjármálafyrirtækja sem hafa starfsleyfi sparisjóða.

Til vara þá leggur skilanevnd SPRON til að þó svo að bráðabirgðastjórn sækir um greiðslustöðvun þá skuli slitastjórn ekki vera skipuð fyrr en sex mánuðum eftir að skilanevnd var skipuð og starfi nevndirnar þá saman um sex mánaða skeið og mun skilanevnd þá ljúka störfum og slitanevnd taka ein við. Myndi það gefa skilanevnd ráðrúm til að koma málum í þann farveg sem nauðsynlegt er áður en ný stjórn kemur að málum.

Ennfremur vill skilanevnd taka fram að frumvarpið hafi betur þjónað tilgangi sínum án breytingatillagna sem lagðar eru til skv. nevndarálit.

Þess má geta að efnahagsreikningur SPRON er um 240 milljarðar og viðskiptamenn SPRON skipta tugþúsundum. Skilanevnd SPRON bendir ennfremur á að starfsemi SPRON var stöðvuð en ekki færð yfir á aðra kennitölu eins og í viðskiptabönkunum. Innlán voru flutt til Nýja Kaupþings banka en útlán eru áfram undir stjórn skilanevndar SPRON sem og aðrar eignir SPRON. Slík framkvæmd hefur ekki verið áður og því hafa verkefni skilanevndar SPRON verið með öðrum hætti en annarra skilanevnda að ýmsu leyti og munu verða á næstu mánuðum. Mikilvægt er að skilanevnd SPRON geti unnið að þeim heil og óskipt án þess að vafi liggi á valdsviði og –heimildum.

Skilanevnd SPRON telur að skv. óbreyttu frumvarpi með breytingatillögu þá sé sköpuð hætta á óvissu um starfshætti sem gæti haft í för með sér að hagsmunir fyrirtækisins beri skaða af og skyldur nevndanna verði óljósar þegar að framkvæmdin innan fyrirtækisins er jafn stutt á veg komin og raunin er gagnvart SPRON.

Skilanefnd SPRON óskar eftir að ofangreind umsögn verði skoðuð af viðskiptanefnd Alþingis með jákvæðum huga og er reiðubúin að koma fyrir nefndina og fara yfir málin.

Virðingarfyllt,

Hlynur Jónsson, formaður
s. 6931805
hlynur@spron.is

Alþingi
Erindi nr. P 136/1438
komudagur 23.3.2009

talsmaður neytenda

Alþingi - nefndasvið
B.t. ritara viðskiptanefndar
Alþingi
150 Reykjavík

Embætti talsmanns neytenda
Forbrugertalsmanden
The Consumer Spokesman

tn@tn.is www.tn.is

Höfðaborg
Borgartúni 21, 2. hæð
IS-105 Reykjavík
Sími 510 1100, fax 510 1101

Reykjavík, 23.03.2009
Tilv. 2005/0037 - 2.0
GT

Efni: Umsögn talsmanns neytenda um 409. mál, frv. til laga um breytingu á lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki með síðari breytingum (136. löggj.þ.)

Heildarmat og tillaga

Að óbreyttu tel ég frumvarp (frv.) þetta í heildina geta orðið til hagsbóta fyrir neytendur eins og rakið skal í umsögn hér að neðan.

Legg ég vinsamlegast til að frv. verði samþykkt af Alþingi.

Tilfni

Vísað er til tölvuskeytis yðar, dags. 17. mars sl., um ofangreint þingmál.

Almennt um frumvarpið

Ég fagna þessu frumvarpi enda er það að ýmsu leyti í betra samræmi við meginreglur laga og stjórnarskrá en fyrri breytingarlög, nr. 125 og 129 frá 2008 um breytingar á sömu lögum og fleiri lögum, m.a. hvað varðar hagsmuni og réttindi neytenda.

Einkum vil ég taka undir tillögu þá sem felst í 3. gr. frv. - um brottfall nokkurra ákvæða í 98. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki eins og þeim var breytt með lögum nr. 129/2008. Kemur tillagan í framhaldi af efasemdum, sem fram höfðu komið við meðferð þeirrar lagabreytingar á Alþingi, svo og opinberlega í kjölfarið, um að umrædd ákvæði stæðust stjórnarskrá. Þær efasemdir fengu

talsmaður neytenda

- stendur vörð um hagsmuni og réttindi neytenda
- stuðlar að aukinni neytendavernd
- gefur út rökstuddar álitserðir
- gerir tillögur um úrbætur
- kynnir reglur um neytendamál
- leiðbeinir um meðferð ágreiningsmála
- bregst við brotum gegn réttindum og hagsmunum neytenda
- er óháður fyrirmælum frá öðrum

stoð með dómi Héraðsdóms Reykjavíkur frá 9. febrúar sl. Í athugasemdum við 3. gr. í greinargerð með frv. segir:

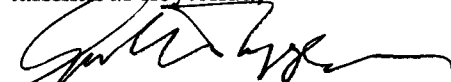
„Í öðru lagi er lagt til að ákvæði 4., 5. og 6. mgr. 98. gr. verði felld brott. [...] Í 5. mgr. er kveðið á um að dómsmál verði almennt ekki höfðað gegn fjármálafyrirtæki á meðan greiðslustöðvun þess stendur og í 6. mgr. er kveðið á um það að hafi dómsmál verið höfðað gegn fjármálafyrirtæki sem síðar fær heimild til greiðslustöðvunar sé almenna reglan sú að meðferð þess verði ekki framhaldið á meðan á greiðslustöðvun stendur.“

Styð ég þessa breytingu enda tel ég að óbreytt lagaákvæði brjóti gegn stjórnarskrárvörðum réttindum og hagsmunum neytenda eins og ég hef bent viðskiptaráðuneyti óformlega á en í 1. mgr. 70. gr. stjórnarskrárinnar segir:

„Öllum ber réttur til að fá úrlausn um réttindi sín og skyldur [...] með réttlátri málsmeðferð innan hæfilegs tíma fyrir óháðum og óhlutdrægum dómstóli.“

Að öðru leyti tel ég ekki ástæðu til þess að tjá mig um þingmál þetta.

Virðingarfyllt,
talsmaður neytenda.

Gísli Tryggvason.

Alþingi
Erindi nr. P 136/1432
komudagur 23.3.2009

Viðskiptaráðuneyti

Minnisblað

Viðtakandi: **Viðskiptanefnd Alþingis**
Sendandi: **Viðskiptaráðuneytið**
Dagsetning: **19.03.2009**
Málsnúmer: **VRN09020010**
Bréfalykill: **9.1**

Efni: **Frumvarp til breytinga á lögum 161/2002 - slit fjármálafyrirtækja**

Viðskiptaráðuneytinu hafa borist ábendingar um tvö atriði sem betur mættu fara í frumvarpi til breytinga á lögum um fjármálafyrirtæki (slit fjármálafyrirtækja). Er þeim hér með komið á framfæri við viðskiptanefnd.

Í fyrsta lagi snúa athugasemdirnar að 2. tölul. ákvæðis til bráðabirgða II þar sem fjallað er um þær reglur sem gilda skuli um þau fjármálafyrirtæki sem þegar hafa fengið greiðslustöðvun. Komið hafa fram ábendingar um að nauðsynlegt sé að aðstoðarmaður hafi áfram eftirlit með störfum skilanefndar til að greiðslustöðvun fjármálafyrirtækjanna þriggja verði áfram viðurkennd af erlendum dómstólum. Því leggur ráðuneytið til að gerðar verði eftirfarandi breytingar á frumvarpinu:

Við lokamálsl. 2. tölul. ákvæðis til bráðabirgða II bætist: en þó skal aðstoðarmaður hafa eftirlit með ráðstöfunum skilanefndar samkvæmt 103. gr., sbr. 4. gr. laga þessara.

Í öðru lagi hafa komið fram ábendingar um að óskýrt sé hver verkaskipting skilanefnda og slitastjórna verði á grundvelli ákvæðis til bráðabirgða II. Ráðuneytið telur að skýrt sé hvaða verkefni eru ætluð skilanefnd annars vegar og slitastjórn hins vegar, en telur að e.t.v. sé ástæða til að fjalla um þetta atriði á skýran hátt í lögskýringargögnum.

Alþingi
Erindi nr. Þ 136/1531
komudagur 7.4.2009

FAO Mr. Gylfi Magnússon
Minister of Business Affairs
Ministry of Business Affairs
Sölvhólgata 7
150 Reykjavík
Iceland

Date 6 April 2009
Your ref vcl/1035/15
Our ref VLC\VLC\1035\15
Direct Line: +44 (0)870 194 7991
Direct Fax: +44 (0)870 194 7800

virginia.cooper@bevanbrittan.com

SENT BY EMAIL & POST

Dear Sir

Legislative Bill Amending the Act on Financial Undertakings, No. 161/2002 with subsequent amendments, as presented for its first reading to the Althingi at the 136th legislative session, 2008-2009 (the "Bill")

We act as English legal advisers to, among others, the UK Local Government Association and UK local authorities who are creditors of Landsbanki Islands hf ("Landsbanki") and Glitnir Banki hf ("Glitnir").

Logos Legal Services, who act as Icelandic legal advisers to our clients, forwarded to you on 2 April 2009 a copy of the memorandum dated 1 April 2009 which set out our comments (and those of the parties identified in the memorandum) on the changes to the Bill proposed by the parliamentary standing committee. This memorandum was sent to the parliamentary standing committee on 1 April 2008. At the Informal Creditors' Committee ("ICC") meetings of Glitnir and Landsbanki which took place on 1 and 2 April 2009 we raised with the creditors at each of those meetings (and their representatives) our particular concerns in relation to the second amendment proposed to Temporary Provision II paragraph 3 (the "sunset provision"). Those creditors are the key stakeholders in the failed Icelandic banks and include UK Treasury and the Financial Services Compensation Scheme; the Dutch local authorities; Dutch Ministry of Finance and Dutch Central Bank; bondholders; banks; and pension funds.

M-3883078-1

Fleet Place House 2 Fleet Place Holborn Viaduct London EC4M 7RF
T 0870 194 1000 F 0870 194 7800 DX 1058 Chancery Lane
www.bevanbrittan.com

With the agreement of those creditors we attended a meeting on Thursday 2 April 2009 with some members of the parliamentary standing committee to make creditors' concerns in relation to the sunset provision known, along with representatives from:

Bingham McCutchen LLP, who act as US legal advisors to bond holders who are creditors of all Landsbanki, Glitnir and Kaupthing Bank hf; and

Stibbe N.V., who act as Dutch legal advisors to, among others, Dutch local authorities who have claims against Landsbanki in their capacity as depositors; and

Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins, who act as advisers to the LSR pension fund.

We note that not all members of the committee were present and we were not otherwise able to meet with them whilst in Iceland. We are, therefore, writing to you to ask you to assist in making creditors' views known to those who will vote on whether to pass the Bill including the sunset provision this week. It should be noted that creditors broadly welcome the changes proposed by the Bill (other comments have been provided to the standing committee separately) but are concerned by the changes envisaged by the sunset provision.

Creditor concerns

The sunset provision provides as follows:

"This provision becomes invalid six months after this act coming into force when the activities the resolution committee has been carrying out will be transferred to the liquidation committee. When the liquidation committee has taken over the activities of the resolution committee a district court judge can appoint more individuals on the liquidation committee at its request, but they cannot be more than five."

Although creditors recognise the resolution committees should not remain in office indefinitely and take a keen interest in the costs incurred by the resolution committees in this process, it is clear from our discussions that all creditors present at the ICC meetings believe that replacing the resolution committees with winding up committees now (or in 6 months) as envisaged by the sunset provision would be damaging for the following reasons:

- 1 The procedures introduced by the Emergency Act 125/2008 have only been in place since October 2008. Whilst it can not be said that creditors endorse those procedures and they have since the outset expressed concern about whether the procedures are fair and/or reflect best international practice, by working together with the resolution committees over the last 6 months we have made the best of a difficult situation. Consultation with creditors has continued to improve through the ICC meetings and creditors are with the resolution committees working to achieve set milestones. This has had a positive impact on the perception of Iceland and the way in which it is dealing with international creditors affected by the collapse of the Icelandic banks. The replacement

of the resolution committees with winding up committees now will bring fresh and unwelcome uncertainty to the process, will undermine the progress made to date and may reflect poorly on Iceland as a whole. Indeed, international creditors may well interpret the replacement of the resolution committees as effectively frustrating the implementation of international restructuring best practices. Such an interpretation would be a large step back for Iceland.

- 2 The issue of the 'financial instrument' by the new to the old bank is at a critical stage and is due, we understand, to be completed by 18 May 2009 to accord with the IMF timetable. It is essential (and in the interests of all parties) that creditors are able to comment fully on this process over the next 6 weeks with the benefit of input from the financial and legal advisors who have been appointed by each of the resolution committees. We understand that if the sunset provision is implemented in its current form the resolution committee (of at least Landsbanki) will resign with immediate effect. Even if there is no immediate resignation, it seems likely that resolution committees would resign well before the six month period set forth in the sunset provision since the prospective loss of the committees' mandate would make it difficult for them to work effectively with other interested parties – as is always the case with any committee or other body that has become a "lame duck". It is not clear how quickly a winding up committee would be appointed or whether it would or could enter into the same arrangements with the existing financial and legal advisors. Either way, it is clear that the negotiations in relation to the 'financial instrument' will be brought to a standstill. This will have wider implications for Iceland in relation to the IMF program as it will not be possible to complete negotiations by the 18 May 2009 deadline.
- 3 The resolution committees have over the last 6 months familiarized themselves with the business, assets and liabilities of the relevant institutions; established relationships with the key debtors and creditors (and their advisors) and identified the issues of significance. This has involved a significant investment of time and money by the resolution committees and creditors alike. Replacing the resolution committees with winding up committees now will necessarily duplicate this work at a direct cost to creditors (as the Bill envisages the costs of the winding up committee will be borne by the estate of the relevant institution). This is not something which creditors welcome and cannot be in their best interests. If the resolution committees continue to be responsible for the winding down of the relevant institutions' business there will be no such duplication. We understand that the resolution committees for Landsbanki and Glitnir envisage, in any event, entering into a composition of creditors or liquidation of the old banks once claims by creditors have been formally filed.

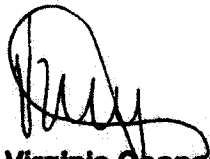
We note that the Bill envisages the costs of the resolution committees will be borne by the estate of the relevant institution (and not the FME) once the legislation is passed. This means, effectively, that the creditors will be paying the costs of the resolution committees. It would seem, then, that the creditors' views on the resolution committees should be given considerable weight. Also, to the extent that the costs of the resolution committees have become an issue in Iceland, the legislation means that creditors will have an incentive to keep those costs

reasonable (and should be provided with a mechanism in Icelandic law to do so). If costs have been an issue, it is hard to see how that issue is addressed by the sunset provision since it would result in increasing costs due to the duplication of effort that will ensue upon replacement of the resolution committees.

We have copied this letter to the parliamentary standing committee but would kindly ask that you make our views known to those who will be considering the Bill this week.

If you have any queries in relation to the contents of this letter or wish to discuss any of the concerns raised please do not hesitate to contact me on the numbers shown above. In any event, I would be grateful if you would acknowledge receipt of this letter.

Yours sincerely

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Virginia Cooper', with a stylized flourish at the end.

Virginia Cooper
Senior Associate
Bevan Brittan LLP

409. mail

Alþingi
Erindi nr. Þ 136/1515
komudagur 1. 4. 2009

From: Virginia Cooper
To: Selma@althingi.is
Cc: Chip Fisher ; John Timms ; McCLEAN, Andrew ; duco.deboer@stibbe.com ; Jones, Richard M ; clive.medlam@barnet.gov.uk ; nick.vickers@kent.gov.uk ; aswarbrick@UK.EY.COM ; 'jworth@uk.ey.com' ; 'steinunn@borgariogmenn.is' ; johann.aldriann@rzb.at ; andreas.binder@deka.de ; heiga@sagacapital.is ; jens.leyde@hsh-nordbank.dk ; JTanenbaum@mofo.com ; Paul.E.Fillmore@rbs.co.uk
Sent: Wed Apr 01 12:04:18 2009
Subject: Comments on legislative bill
Selma

Further to yesterday's meeting I attach a memorandum which sets out our views on the changes proposed by the Committee to the draft Bill. I understand that the Bill has now gone to its second hearing but would request, nevertheless that the Committee take into consideration the creditors' views expressed in this note given the significance of the changes proposed.

The memorandum has been prepared with input from those representing the creditors identified in the memorandum. We have, however, discussed the changes proposed to the Bill (and in particular the 'sunset provision') with the creditors present at the Glitnir Informal Creditors Committee meeting today and the Glitnir Moratorium appointee (the resolution committee did not take part in these discussions). Those creditors include representatives of the bond holders, banks and depositors.

Although those creditors have not had an opportunity to consider the contents of the memorandum they are as a group (and without exception) opposed to the 'sunset provision' and the replacement of the resolution committee with a winding up committee either now or in 6 months time. For the reasons set out in the memorandum creditors' share the view that taking this step would be disastrous to the process and the progress which has been made by the resolution committee to date.

The ICC meeting for Landsbanki is taking place tomorrow and we will seek views of the Landsbanki creditors then. I anticipate, however, that those who have not contributed to the memorandum will share the views expressed in it and as set out above in relation to the sunset provision.

Should the committee wish to meet with creditors to discuss these concerns I would be happy to liaise with other creditors to arrange for a representative group to attend a meeting with the committee. Many are in Reykjavik for the Glitnir and Landsbanki ICC meetings this week and will be available during the course of tomorrow.

I have copied this email to those present at the meeting (many of whom represent ad hoc committees and steering groups of large groups of creditors with similar interests).

Please can you confirm receipt of this email and the attached memorandum and that both have been circulated to the committee. A translation in Icelandic is being prepared which I will email through shortly.

If you have any queries or would like to discuss the above please do not hesitate to contact me on my mobile: +44 7815 188 036

Kind regards

Virginia Cooper

COMMENTS ON THE LEGISLATIVE BILL AMENDING THE ACT ON FINANCIAL UNDERTAKINGS, NO. 161/2002, WITH SUBSEQUENT AMENDMENTS FOLLOWING MEETING ON 31 MARCH 2009

1. The comments set out below on the proposed revisions to the Legislative Bill amending the Act on Financial Undertakings, No. 161/2002, with subsequent amendments, as presented for its first reading to the Althingi at the 136th legislative session, 2008-2009 (the “**Bill**”) and as discussed at the meeting of the parliamentary standing committee (the “**Committee**”) on 31 March 2009, reflect the views of the following:
 - (A) Lex, who act as Icelandic legal advisers to, among others, Dutch local authorities, which have claims against Landsbanki in their capacity as depositors;
 - (B) Logos Legal Services, who act as Icelandic legal advisers to, among others, the UK Local Government Association, and its member UK local authorities who have claims against Landsbanki (and the other insolvent Icelandic banks) in their capacity as depositors;
 - (C) Slaughter and May, who act as English legal advisers to Her Majesty’s Treasury and the UK Financial Services Compensation Scheme;
 - (D) Bevan Brittan LLP, who act as English legal advisers to, among others, the UK Local Government Association and UK local authorities; and
 - (E) Stibbe N.V., who act as Dutch legal advisers to, among others, Dutch local authorities who have claims against Landsbanki in their capacity as depositors.
2. These comments relate only to the changes proposed to the Bill by the Committee and to the points raised at the meeting with the Committee and should be read in conjunction with the previous comments set out by and on behalf of the same creditor group in the memorandum dated 20 February 2009.
3. As before, the comments set out below are limited to those which are of greatest significance in the present context.
4. In addition, it is recognised that there is no English translation available of the proposed changes to the Bill or any formal minutes of the meeting; some of those named above are therefore necessarily constrained in their understanding of the detail of the proposed changes.
5. We understand the changes proposed to the Bill by the Committee are as follows:
 - (1) Amendment of Temporary provision II of the Bill:

- (a) The following shall be added to the final sentence of numeric 2: but the assistant shall supervise the activities of the resolution committee according to article 103 of the act, c.f. article 8 of this act’.
 - (b) The second sentence of numeric 3 shall be: If a seat on the resolution committee becomes vacant after this act comes into force the FME shall, if deemed necessary taking into consideration the unfinished projects of the resolution committee, appoint an individual to fill that seat.
 - (c) Two new sentences should be added to numeric 3: This provision becomes invalid six months after this act coming into force when the activities the resolution committee has been doing will be transferred to the liquidation committee. When the liquidation committee has taken over the activities of the resolution committee a district court judge can appoint more individuals on the liquidation committee at its request, but they cannot be more than five (the “**sunset provision**”).
 - (d) A new numeric shall be added to the provision: From this act coming into force all costs of the moratorium and the liquidation process shall be paid using the assets of the financial institution being liquidated.
- (2) Amendment of temporary provision IV. The words “at year end 2009” in the final sentence shall be replaced with: 1 July 2010.
5. In addition at the meeting the Committee invited comments on: consultation with creditors; creditors’ expectation from the Bill; and the ‘sunset provision’.
6. Our comments are as follows:
- (1) **Consuitation with creditors:** the establishment by the resolution committees of the Informal Creditors’ Committees has provided key stakeholders with a forum to discuss with the resolution committees the steps they are taking in relation to the old banks before, where practicable, final decisions are taken. The flow of information to creditors whilst slow when the procedures were first implemented has improved over recent weeks and continues to do so. The process relating to the issue of the ‘instrument’ by the new to the old bank is at a critical stage and is due, we understand, to be completed by 18 May 2009. It is important that any changes proposed by the Bill do not inhibit creditors’ ability to influence this process and any steps being taken in relation to the old banks generally. It is not clear that the same cooperation with creditors will continue if the resolution committee is replaced with a winding up committee now or (as envisaged by the sunset provision) at some point in the future.
 - (2) **Costs:** notwithstanding our comments on the sunset provision it should be emphasized that creditors continue to have a very strong focus on costs of the winding up, including costs incurred by the resolution committees. Further information is required by creditors in this regard and is expected to be received soon. The creditors will be very concerned if the level of costs appears to be excessive.

- (3) **Creditors' expectations:** Creditors will expect the resolution committee and any winding up committee to act in the interests of creditors of the relevant institution and to have clearly defined roles/responsibilities. Equally if the 'assistant' under the moratorium is to remain in office the scope of his ongoing duties should be clearly set out. These concerns were raised in the memorandum dated 20 February 2009 but do not appear to have been addressed in the changes proposed by the Committee. If these concerns are not addressed in the Bill it will create uncertainty for the relevant committees and creditors alike.
- (4) **Currency exposure:** we remain unclear as to whether all debts of the old banks will upon the Bill coming into force be converted into ISK; we fear that this is the case and that this would not be a positive thing for the debtor banks or their creditors. Again this comment was made in our earlier remarks but again does not appear to have been addressed.
- (5) **'Sunset provision':** If the resolution committee is to continue its duties we propose that it should do so until the business of the relevant institution is wound down. On the information currently available this is likely to take several years. Replacing the resolution committee of the relevant institution with a winding up committee now (or at any point in the future) will require a 'handover' from one to the other and a period during which the winding up committee will need to familiarize itself with the business, assets and liabilities of the relevant institution; establish relationships with the key debtors and creditors (and their advisors) and understand the issues of significance. The extent of this task should not be underestimated and it will necessarily duplicate work and time which has already been invested by the resolution committee and creditors. The delay this will cause to the process and the costs associated with it (which will be borne by the estate of the relevant institution) will be to the detriment of creditors. In contrast, if the winding up committee is appointed to deal with clearly defined aspects of the insolvency process (including obtaining and processing creditors' claims, dealing with disputes involving creditors and determining and effecting both interim and final distributions); and the resolution committee continues to be responsible for the winding down of the relevant institutions business there will be no such duplication. The operational costs associated with the work to be carried out by the winding up committee would be incurred in any event, regardless of which committee is tasked with those responsibilities. In light of this the sunset provision proposed in amendment (1)(c) should be removed.
7. The legal advisers who have been involved in the preparation of this memorandum, and our respective clients, continue to welcome the amendments contemplated by the Bill and believe that it represents a major, and important, step forward. The foregoing comments should, accordingly, be understood in this context – the intention behind them is to enhance the Bill and assist in the achievement of its objectives. As before, we would be pleased to provide more detailed comments, or answer any questions about the contents of this memorandum, upon request. For, the avoidance of any doubt, however, we fully reserve all rights of our respective clients in relation to the procedures taking

place in Iceland including those which will be implemented by the Bill.

1 April 2009